

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

Predsednik Državnega zbora

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto: 23 -12- 2016	
Šifra: 102-01/16-27/1	
Povezava:	
EPA: 1689-VII	EU:
Sign. zn.:	
Kratica:	

EVA: 2016-2611-0019
Številka: 00711-10/2016/20
Datum: 22. 12. 2016

Vlada Republike Slovenije je na 115. redni seji dne 22. 12. 2016 določila besedilo:

- Predloga zakona o čezmejnem izvajanju storitev – prva obravnava,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 114. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13).

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01, 23/02 – popr., 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11 64/12 in 10/14) in 235. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- dr. Anja Kopač Mrak, ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- Peter Pogačar, državni sekretar, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- Damjana Košir, generalna direktorica Direktorata za trg dela in zaposlovanje, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- mag. Sonja Malec, Sektor za zaposlovanje in migracije, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

Mag. Lilijana Kozlovič
generalna sekretarka

Priloga: 1

ZAKON **O ČEZMEJNEM IZVAJANJU STORITEV**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Pogodba o delovanju Evropske unije opredeljuje svobodo izvajanja storitev, poleg prostega gibanja oseb in prostega pretoka kapitala, kot enega od temeljev notranjega trga EU. Svoboda izvajanja storitev pomeni pravico podjetij s sedežem v eni izmed držav članic EU do opravljanja storitev v drugi državi članici EU ter s tem pravico, da v ta namen začasno pošljejo (napotijo) svoje delavce, ne glede na njihovo državljanstvo, na opravljanje dela, potrebnega za izvedbo storitve, v drugi državi članici.

Ker v primeru napotitev na delo v drugo državo članico ostane delavec zaposlen v podjetju v prvi državi članici, zanj še naprej velja zakonodaja s področja socialne varnosti prve države. Evropski predpisi s področja koordinacije sistemov socialne varnosti (Uredba 884/2004, Uredba 987/2009, Uredba 1231/2010, Sklep Upravne komisije za koordinacijo sistemov socialne varnosti št. A2) natančneje opredeljujejo nekatere elemente, ki morajo biti izpolnjeni v primeru napotitev.

Z namenom zagotavljanja poštene konkurence med ponudniki storitev iz različnih držav ter zaščite pravic napotenih delavcev, Direktiva 96/71/ES o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev določa, da morajo podjetja delavcem, ki jih napotijo na delo v drugo državo članico, zagotoviti najmanj osnovne delovne pogoje (minimalne urne postavke, delovni čas, plačani letni dopust ipd.) skladno s predpisi in kolektivnimi pogodbami, ki veljajo v državi kamor so delavci napoteni. Spričo novih izzivov na področju napotitev, ki so posledica širitev EU v letih po sprejemu direktive ter gospodarske krize, ki je močno prizadela nekatere države članice EU in znotraj njih specifično nekatere sektorje, je bila sprejeta Direktiva 2014/67/EU, ki naslavlja področja, ki so se v preteklih letih pokazala kot najbolj težavna, zlasti preprečevanje zlorab in krepitev pravne varnosti napotenih delavcev.

Napotitve slovenskih podjetij v tujino

Slovensko podjetje, ki želi v drugi državi članici EU izvajati storitve, mora na Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije za vsakega delavca, ki ga namerava napotiti, pridobiti potrdilo A1, ki je harmoniziran na ravni Evropske unije ter dokazuje, da so izpolnjeni pogoji, v skladu s predpisi Evropske unije na področju koordinacije sistemov socialne varnosti, da ostane delavec v času napotitve na delo v drugo državo članico vključen v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji.

V letih od nastopa gospodarske krize smo v Republiki Sloveniji pričali skokovitemu porastu obsega čezmejnega izvajanja storitev slovenskih podjetij v drugih državah članicah EU, kar je samo po sebi dober pokazatelj, saj gre za indic o povečani gospodarski aktivnosti slovenskih podjetij v tujini. Večina slovenskih podjetij izvaja storitve v drugih državah članicah z napotenimi delavci na področju gradbeništva, naraščanje obsega čezmejnega izvajanja storitev pa je v veliki meri posledica sesutje gradbenega sektorja v Sloveniji ter hkratnega okrevanja nekaterih drugih evropskih gospodarstev (npr.

Nemčija). Nezanemarljivo je tudi dejstvo, da sta Nemčija in Avstrija v letu 2011 sprostili svoje trge za slovenska podjetja in njihove delavce, kar je močno spodbudilo izvajanje storitev slovenskih podjetij v teh dveh državah. S povečanjem obsega čezmejnega izvajanja storitev pa so v kontekstu napotitev s strani slovenskih podjetij občutno povečale tudi zlorabe instituta napotitve ter kršenja pravic napotenih delavcev.

Skladno z navedenim je sprejem predpisa potreben zaradi prenosa Direktive 2014/67/EU v slovensko zakonodajo, določitve podrobnejših pravil za izvajanje Uredbe št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti, in sicer v delu, ki se nanaša na izdajo potrdil A1 za napotene in samozaposlene osebe ter za uveljavitev ukrepov za preprečevanje zlorab in kršenja pravic napotenih delavcev.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Temeljni cilj predloga zakona je prenos Direktive 2014/67/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o izvrševanju Direktive 96/71/ES o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev in spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IML) v nacionalni pravni red.

Drugi pomembnejši cilj predloga zakona je določitev podrobnejših pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti, Uredbe (ES) št. 987/2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti ter Uredbe (EU) št. 1231/2010 o razširitvi uporabe uredb (ES) št. 883/2004 in (ES) št. 987/2009 na državljane tretjih držav, za katere se navedeni uredbi ne uporabljata le na podlagi njihovega državljanstva. Predlog zakona ureja izvajanje navedenih predpisov v delu, ki se nanaša na izdajo potrdil A1 za napotene in samozaposlene osebe, s ciljem, da se prepreči čezmejno izvajanje storitev ter v tem okviru napotitve delavcev na delo v prvi vrsti t.i. slamnatim podjetjem ter drugim delodajalcev, ki ne izpolnjujejo pogojev za čezmejno izvajanje storitev na podlagi ohranjene vključenosti delavca v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji.

Upoštevajoč obseg in grobost kršitev pravic delavcev, napotenih na delo v druge države članice EU, je tretji pomembnejši cilj predloga zakona preprečevanje zlorab instituta napotitve ter kršenja pravic napotenih delavcev s strani slovenskih delodajalcev.

Skladno z navedenim predlog zakona poleg prilagoditve ureditve materije na nacionalni ravni pravu Evropske unije, zasleduje cilje krepitve pravne države, zagotavljanja pravne varnosti ter varovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

2.2 Načela

- načelo potrebnosti pravnega urejanja:
brez sprejema predpisa ni mogoče prenesti direktive v nacionalni pravni red, ravno tako ni mogoče določiti natančnejših pravil za izvajanje uredb Evropske unije, ki jih sicer ni mogoče pravilno in učinkovito izvajati.
- načelo samoomejevanja:
predpis ureja le tisto materijo, ki je predpisana z evropsko zakonodajo na tem področju ter določa le tiste omejitve, ki so predpisane z evropsko zakonodajo oziroma so potrebne za preprečevanje zlorab instituta napotitve ter kršenja pravic napotenih delavcev.
- načelo odgovornosti in načelo določnosti:
predlog zakona je pripravljen v tesnem sodelovanju s socialnimi partnerji, ki so pomembno prispevali k razumljivosti in jasnosti predpisa.

- načelo dostopnosti in načelo transparentnosti:
zagotovljeno je bilo enomesečno obdobje javne razprave v zvezi z osnutkom zakona, ki je bil v tem času objavljen tako na spletni strani predlagatelja kot tudi na spletni strani E-demokracije, o začetku postopka javne razprave pa so bili socialni partnerji predhodno seznani tudi na Ekonomsko-socialnem svetu dne 22. 1. 2016. Poleg tega predlog zakona določa, da zakon stopi v veljavo petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS, uporabljati pa se začne šest mesecev po uveljavitvi, s čimer je zagotovljeno večmesečno obdobje seznaitve širše javnosti s predpisom, tesno sodelovanje s socialnimi partnerji pa zagotavlja tudi dobro, pravilno in pravočasno seznaitev subjektov, ki jih predpis zadeva.
- načelo poenostavitve:
predpis določa postopek, v katerem se vloge sprejemajo in odločitve vročajo elektronsko, preverjanje izpolnjevanja pogojev pa temelji izključno na pridobivanju podatkov iz uradnih evidenc, in sicer po uradni dolžnosti. Odložen začetek uporabe predpisa glede na predvideno uveljavitev je posledica časa, potrebnega za vzpostavitev informacijskih povezav.

2.3 Poglavitne rešitve

▪ Načini čezmejnega izvajanja storitve

Delodajalec oziroma tuji delodajalec lahko čezmejno izvaja storitev z napotitvijo delavcev na lasten račun in pod lastnim vodstvom na podlagi sklenjene pogodbe z naročnikom storitve, na podlagi akta o napotitvi v povezano gospodarsko družbo s sedežem v državi napotitve oziroma v okviru zagotavljanja dela delavcev uporabniku s sedežem v državi članici napotitve, medtem ko lahko samozaposlena oseba čezmejno izvaja storitve le na podlagi sklenjene pogodbe z naročnikom storitve.

▪ Pogoji čezmejnega izvajanja storitve

Čezmejno izvajanje storitev je dovoljeno delodajalcu, ki običajno opravlja dejavnost v Republiki Sloveniji in ne krši pomembnejših določb delovnopravne zakonodaje, ki se nanaša na pravice delavca, država napotitve ni država, v kateri napoteni delavec običajno opravlja delo ter se storitev izvaja na enega izmed dovoljenih načinov in v okviru registriranih dejavnosti delodajalca, razen v primeru napotitev v povezano gospodarsko družbo.

Pogoj običajnega opravljanja dejavnosti se ugotavlja na podlagi tega ali je delodajalec že najmanj dva meseca vpisan v Poslovni register Slovenije, ima odprt transakcijski račun, ki ni blokiran ter ali je v času zadnjih šestih mesecev oziroma od ustanovitve, v kolikor je to krajše, zaposloval določeno število delavcev, ki so bili v tem času in na tej podlagi tudi neprekinjeno vključeni v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji. Namen določbe je preprečevati zlorabe instituta napotitve ter kršenje pravic napotenih delavcev s strani t. i. slamnatih podjetij.

Zaradi posebno ranljivega položaja delavcev, ki so napoteni na delo v drugo državo članico EU zakon predpisuje tudi, da lahko čezmejno izvaja storitve le delodajalec, ki ne krši pomembnejših določb delovnopravne zakonodaje, ki se nanašajo na pravice delavca. Skladno s tem peti odstavek člena natančneje določa, da lahko čezmejno izvaja storitev le tisti delodajalec, kateremu v zadnjih treh letih ni bila več kot enkrat pravnomočno izrečena globa zaradi prekrška v zvezi s plačilom za delo ali delovnim časom oziroma prekrška v zvezi z zaposlovanjem na črno ter je za zadnjih šest mesecev, za katere je obveznost predložitve obračuna davčnega odtegljaja za dohodke iz delovnega razmerja že nastala, oziroma za čas poslovanja, če je ta čas krajši od šestih mesecev, predlagal obračune davčnega odtegljaja za dohodke iz delovnega razmerja in nima neporavnanih zapadlih davčnih obveznosti. Gre za določbo, ki sicer ne izhaja iz evropskih predpisov, jo pa Republika Slovenija, upoštevajoč množične kršitve pravic napotenih delavcev, uvaja iz razlogov javnega interesa.

Pogoj, da delavec običajno ne opravlja dela v državi napotitve, se šteje za izpolnjen v kolikor je že

najmanj trideset dni neprekinjeno vključen v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji na podlagi zaposlitve za polni delovni čas oziroma v ustrezna socialna zavarovanja na drugi zakonski podlagi. V zvezi s pogojem, da gre za zaposlitev za poln delovni čas, predlog zakona predvideva tudi nekaj izjem.

Poleg tega zakon določa tudi pogoje čezmejnega izvajanja storitve tujega delodajalca v Republiki Sloveniji, in sicer se mora storitev izvajati v okviru registriranih dejavnosti podjetja, razen v primeru napotitev v povezano gospodarsko družbo, napoteni delavec pa mora razpolagati z veljavnim potrdilom A1, v postopku izdaje katerega pristojni tuji nosilec zavarovanja preveri ali tuji delodajalec običajno opravlja dejavnost v državi v kateri ima sedež ter ali napoteni delavec običajno ne opravlja delo v Republiki Sloveniji. Poleg tega lahko čezmejno izvaja storitev le tisti delodajalec, ki ne krši pomembnejših določb delovnopravne zakonodaje, ki se nanašajo na pravice delavca, za kar se šteje, da mu v zadnjih treh letih ni bila več kot enkrat pravnomočno izrečena globa zaradi prekrška v zvezi z zagotavljanjem pravic napotenim delavcem, ki začasno opravljajo delo v Republiki Sloveniji.

Čezmejno izvajanje storitev je samozaposleni osebi dovoljeno v kolikor dejavnost običajno opravlja v Republiki Sloveniji in storitev izvaja v okviru registriranih dejavnosti ter na podlagi sklenjene pogodbe z naročnikom. Pogoj običajnega opravljanja dejavnosti se ugotavlja na podlagi tega ali je samozaposlena oseba že najmanj dva meseca vpisana v Poslovni register Slovenije in v tem času vključena v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji na podlagi samozaposlitve ter nima neporavnanih zapadlih davčnih obveznosti. Ob tem zakon določa tudi pogoje čezmejnega izvajanja storitve tuje samozaposlene osebe v Republiki Sloveniji, in sicer se mora storitev izvajati v okviru registriranih dejavnosti samozaposlene osebe ter na podlagi sklenjene pogodbe z naročnikom storitve, tuja samozaposlena oseba pa mora imeti veljavno potrdilo A1.

▪ **Obveznosti delodajalca in delavca**

Zakon določa obveznosti slovenskih in tujih delodajalcev in samozaposlenih oseb, ki čezmejno izvajajo storitve, in sicer sta tuji delodajalec in tuja samozaposlena oseba pred pričetkom izvajanja storitve v Republiki Sloveniji dolžni opraviti prijavo pri Zavodu RS za zaposlovanje ter v času izvajanja storitve in 24 mesecev po zaključku izvajanja storitve hraniti in po potrebi dati na razpolago pristojnemu nadzornemu organu nekatere dokumente, potrebne za nadzor. Slovenski delodajalec je pred napotitvijo delavca na delo v okviru čezmejnega izvajanja storitve zanj dolžan pridobiti potrdilo A1, ravno tako je pred pričetkom izvajanja storitve obveznost pridobitve potrdila A1 naložena samozaposleni osebi.

▪ **Subsidiarna odgovornost**

Zakon določa, da je, v primeru, da tuji delodajalec, ki je podizvajalec, napotenemu delavcu ne zagotovi plače, subsidiarno odgovoren pogodbenik s sedežem v Republiki Sloveniji, katerega neposredni podizvajalec je tuji delodajalec. Poleg tega zakon določa, da je, v primeru, da tuji delodajalec, ki je registriran za zagotavljanje dela delavcev uporabniku, napotenemu delavcu ne zagotovi plače in drugih prejemkov iz delovnega razmerja, za izpolnitev te obveznosti, subsidiarno odgovoren uporabnik.

▪ **Postopek in pogoji izdaje potrdila A1**

Zakon določa, da se delodajalcu oziroma samozaposleni osebi, ki izpolnjuje pogoje čezmejnega izvajanja storitev po tem zakonu, izda potrdilo A1 v kolikor v konkretnem primeru ne gre za okoliščine v katerih predpisi Evropske unije izključujejo možnost napotitve ter za samozaposleno osebo oziroma delavca, ki bo napoten, ni bilo izdano potrdilo A1, ki je še veljavno.

Vloga za izdajo potrdila A1 se lahko vloži največ 30 dni pred predvidenim začetkom čezmejnega izvajanja storitve, in sicer preko portala e-Vem, potrdilo se izda v roku petih delovnih dni, in sicer za čas napotitve delavca na delo oziroma za čas čezmejnega izvajanja storitve samozaposlene osebe.

▪ **Sodelovanje med državami članicami EU na področju napotitve delavcev na delo**

Zakon na podlagi Direktive 2014/67/EU določa postopek čezmejnega izvrševanja kazni, ki jih zaradi kršitev predpisov na področju napotitve delavcev naložijo pristojni organi države članice EU, kjer se storitev izvaja, vendar jih zaradi objektivnih okoliščin ne uspejo vročiti oziroma izterjati kazni na tej podlagi. Predmetno sodelovanje tako vključuje sodelovanje pri vročanju odločb, ki nalagajo kazni ter sodelovanje pri izterjavi kazni. Člen določa tudi pristojna organa Republike Slovenije na tem področju, in sicer ministrstvo, pristojno za delo kot organ pristojen za sodelovanje z tujimi pristojnimi organi ter IRSD za pri vročanju odločb, ki nalagajo kazni in FURS za izterjavo kazni.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima posledic na druga javnofinančna sredstva, ima pa finančne posledice za državni proračun.

Glede na čas, potreben za obravnavo predloga zakona ter predviden zamik pričetka izvajanja zakona (6 mesecev po objavi v Uradnem listu), finančnih posledic v tekočem letu ne bo. Za izvajanje predloga zakona bo v prihodnjem letu potrebna nadgradnja informacijskih rešitev v smislu zagotavljanja vpogledov v uradne evidence drugega organa, v okvirni višini 3.000 EUR.

Zaradi določb 18. člena predloga zakona, ki določajo izterjavo upravnih kazni ali glob, vključno s taksami ali dodatnimi dajatvami, ki jih zaradi kršitev predpisov na področju napotitve delavcev naložijo pristojni organi drugih držav članic EU, izterjajo pa slovenski davčni organi, z gotovostjo predvidevamo tudi povečanje prihodkov v državni proračun, vendar pa v tem trenutku ni mogoče natančno predvideti, niti oceniti finančnih učinkov tega ukrepa. Ne glede na to pa ocenjujemo, da ti prilivi, glede na visoke globe v drugih državah članicah (npr. Avstrija, Nemčija, Belgija, Francija) ne bodo zanemarljivi. Poleg tega je mogoče pričakovati tudi povečanje prihodkov iz naslova rednega poravnavanja davčnih obveznosti, saj predlog zakona kot pogoj za izdajo potrdila A1 med drugim predpisuje tudi obveznost poravnavanja vseh zapadlih davčnih obveznosti.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v sprejetem proračunu na proračunski postavki Inšpektorata RS za delo, in sicer 4528 - materialni stroški.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Avstrija

V Avstriji na področju izvajanja storitev z napotenimi delavci razlikujejo dva primera čezmejnih storitev in sicer najemanje agencijskih delavcev in napotitev delavcev zaposlenih v podjetjih, ki čezmejno storitev izvajajo.

Najem agencijskih delavcev v Avstriji poteka na način, da lahko podjetja, registrirana za opravljanje te dejavnosti, dajo na voljo svoje zaposlene delavce podjetju uporabniku za opravljanje določenih nalog v tem podjetju. Najeti delavec dejansko ne opravlja dela za agencijo oziroma opravlja delo z osnovnimi sredstvi podjetja uporabnika ter v skladu z njegovimi navodili. Začasno izvajanje storitev pa

v Avstriji lahko opravljajo podjetja s sedežem v drugi državi članici s svojimi zaposlenimi delavci na podlagi sklenjene pogodbe.

Ponudniki storitev s sedežem v drugih državah članicah morajo svojim delavcem v času izvajanja storitev v Republiki Avstriji, v skladu z zakonom, ki ureja delavna razmerja (t.i. AVRAG) zagotoviti najmanj plačo, ki je določena z zakonom ali kolektivno pogodbo. Plača mora biti primerljiva s plačo delavca zaposlenega pri delodajalcu na primerljivem delovnem mestu. Od 1.1.2011 mora ponudnik storitve svojim delavcem zagotoviti tudi druga, posebna, plačila, kot npr. regres ali božičnica, za ustrezno obdobje napotitve. Kršitve teh pravil lahko rezultirajo v izrečenih globah, ki so zelo visoke, predvsem z namenom preprečevanja plačnega in socialnega dumpinga. Glede se za kršitve na tem področju gibljejo od 1.000 do 10.000 € za vsakega napotenega delavca. V primerih ponavljajočih se kršitev se globe gibljejo tudi med 2.000 do 20.000 € za vsakega napotenega delavca.

Od 1.1.2011 za agencije za posredovanje dela drugemu uporabniku, s sedežem v drugih državah članicah EU, veljajo ista pravila v zvezi z prijavami začetka opravljanja storitev in zagotavljanjem potrebne dokumentacije v postopku morebitnega inšpekcijskega nadzora.

V skladu s tem so vsi tuji ponudniki storitev zavezani k temu, da začetek izvajanja storitev prijavijo preko elektronske prijave na Centralni koordinacijski službi za nadzor nad zaposlovanjem na črno (t.i. ZKO, ki deluje v okviru zveznega ministrstva za finance). Prijava mora biti izvršena najmanj en teden pred začetkom dela napotenih delavcev. V izrednih primerih (npr. naravne nesreče) ali v primerih storitev, ki morajo biti opravljene v kratkem času oz. takoj je prijavo možno vložiti tik pred začetkom opravljanja dela napotenih delavcev.

Tuji ponudniki storitev morajo hraniti (npr. na kraju opravljanja storitve) in na zahtevo pristojnih nadzornih organov predložiti naslednje dokumente, in sicer:

- kopijo potrdila o prijavi začetka izvajanja storitve;
- potrdila A1 za vse napotene delavce;
- kopije delovnih dovoljenj za tiste delavce, ki za dostop na trg dela države iz katere so napoteni potrebujejo dovoljenje;
- plačilne liste za vse napotene delavce;
- pogodbe o zaposlitvi napotenih delavcev;
- dokazilo o izplačilu plač;
- evidenco prisotnosti.

Za večino teh dokumentov se zahteva tudi prevod v nemški jezik.

Tuji ponudnik mora določiti tudi kontaktno osebo, ki bo predstavljala vez med podjetjem in pristojnimi organi v Republiki Avstriji in to sporočiti pristojnemu uradu ZKO. Vsako spremembo ali drugo spremenjeno okoliščino v zvezi z imenovano kontaktno mora tuji ponudnik nemudoma sporočiti ZKO, saj lahko drugače takemu ponudniku naložijo globo.

Napoteni delavci oziroma agencijski delavci, ki čezmejno opravljajo storitve na področju gradbeništva morajo biti vključeni v sklad za letni dopust in odpravnino gradbenih delavcev (t.i. Buak)

Ena od temeljnih nalog BUAK-a je zagotovitev plačanega letnega dopusta delavcem, za kar prispevke plačujejo delodajalci in to naj bi skladno z direktivo 96/71 veljalo tudi za delavce napotene v Avstrijo. BUAK deluje na način, da avstrijskemu delodajalcu v času, ko je (gradbeni) delavec na dopustu, ni potrebno plačevati plače, saj BUAK plačuje delavcem tako osnovno plačo kot "bonus" (kar bi bil ekvivalent našemu regresu). BUAK plačuje tudi prispevke za socialno varnost v času trajanja dopusta, vendar največ do 30,1 % od osnove (zakonska omejitve). Pravico do (polnega) letnega dopusta, ki znaša 25 delovnih dni (oz. 30 dni ko ima delavec 20 let delovne dobe) prejme delavec potem ko je 52

tednov (eno leto) plačeval prispevke v BUAK. V kolikor koristi dopust prej, mu pripada le sorazmerni delež. Če dopust ni izkoriščen v času napotitve delavca na delo Republiko Avstrijo, lahko delavec uveljavlja pravice do nadomestila plače za čas dopusta do šest mesecev po zaključku napotitve. BUAK je pri izplačilu nadomestila za čas plačanega dopusta zavezan tudi k odvajanju prispevkov pristojnemu nosilcu socialnega zavarovanja tiste države iz katere so delavci napoteni.

Tuji izvajalec storitve oziroma delodajalec mora o napotitvi delavcev obvestiti pristojni krajevni urad BUAK-a v dveh tednih od začetka izvajanja storitev v Republiki Avstriji. Prijava mora vsebovati podatke podjetju, osebne podatke napotenega delavca, podatke o naročniku storitve, čas trajanja in kraj opravljanja storitve, informacijo o plači napotenega delavca, itd.

Belgija

V Belgiji je v veljavi splošna obveznost prijavljanja vsakega dela, ki se opravlja s strani zaposlene osebe oziroma samozaposlene v drugi državi članici pristojnim organom Belgije. Tako morajo tuji izvajalci storitev, ki napotijo svoje delavce na delo v Belgijo pred napotitvijo obvestiti uradne oblasti preko spletne strani. Potrdilo o prijavi je izdano nemudoma. Potrebno je posredovati podatke o delavcu in delodajalcu (kraj zaposlitve, obdobje napotitve, delovni čas napotenih delavcev, itd.). Vendar pa so nekatere skupine delavcev izvzete iz obveščanja prav zaradi narave dela ali kratkega časa izvajanja dela (npr.: pripravniki, varuške otrok, prostovoljci).

Belgijska zakonodaja zahteva od vsakega delodajalca, da določi splošne pogoje za zaposlitev na določenem delovnem mestu ter, da vodi register zaposlenih delavcev. Iz te obveznosti pa so izvzeti delodajalci, ki so postopek registracije napotenih delavcev opravili preko sistema LIMOSA in, pri katerih napotitev ne bo trajala več kot 12 mesecev.

Postopek za napotitev se razlikuje glede na čas trajanja napotitve. Dokumentacija, ki je potrebna za napotitev do treh mesecev:

- pogodba o opravljanju storitev med slovenskim in belgijskim podjetjem;
- osebni dokument napotenega delavca;
- pogodba o zaposlitvi;
- potrdilo A1;
- prebivališče napotenega delavca v Belgiji.

Če bo čas napotitve daljši od treh mesecev, je potrebno predložiti naslednjo dokumentacijo:

- pogodbo o opravljanju storitev med slovenskim in belgijskim podjetjem;
- osebni dokument napotenega delavca;
- pogodbo o zaposlitvi;
- potrdilo A1;
- potrdilo o prebivališču napotenega delavca v Belgiji;
- kopijo rojstnega lista;
- kopijo poročnega lista (če je delavec poročen).

Hrvaška

V Republiki Hrvaški je napoteni delavec definiran kot delavec, katerega delodajalec iz druge države pogodbenice EGP za omejeno časovno obdobje napoti na delo na Hrvaško. Storitve se lahko izvajajo v skladu z dovoljenimi načini, kot so opredeljeni v direktivi 96/71 ES. Napoteni delavec, ki je državljan tretje države in je zakonito zaposlen pri tujem delodajalcu ter poslan na delo v Hrvaško za obdobje, daljše od treh mesecev, je dolžan urediti svoje začasno prebivanje.

Delodajalec mora napotenemu delavcu v času opravljanja dela v Republiki Hrvaški zagotavljati naslednje delovnopravne pogoje v skladu s hrvaško zakonodajo, in sicer:

- maksimalno trajanje delovnega časa in minimalnega trajanja počitka,

- minimalno trajanje plačanega letnega dopusta,
- najnižja plača, vključno s povečano plačilo za nadurno delo,
- zdravje in varnost pri delu,
- zaščitne ukrepe za delo nosečnice, ženske, ki so pred kratkim rodile ali dojijo, in spremstva,
- prepoved diskriminacije.

Ti pogoji dela in zaposlitve se ne uporabljajo za napotene delavce, ki jih njihov delodajalec, s sedežem v drugih državah EGP napoti na delo na Hrvaško za obdobje, krajše od osmih dni, pod pogojem, da tuji ponudnik storitev opravlja dokončanje montaže ali prve vgradnje, ki je potrebna za začetek uporabe dobavljenega blaga.

Montaža ali prva vgradnja morata biti tudi bistvena sestavna elementa pogodbe o dobavi.

Tuji ponudnik storitve mora pred napotitvijo predložiti prijavo začetka izvajanja storitve, ki mora vsebovati naslednje elemente:

- ime in sedež ter naslov tujega izvajalca storitve in druge kontaktne informacije,
- podatki o napotених delavcih in informacija o državi, v kateri delavec običajno dela,
- začetek in pričakovano trajanje napotitve,
- podatki o naročniku storitve v Republiki Hrvaški,
- kratek opis storitve,
- podatki o veljavnem dovoljenju za prebivanje oziroma delovnem dovoljenju v primeru napotених delavcev, državljanov tretjih držav.

Nemčija

Po 1. maju 2011 je opravljanje storitev z napotеними delavci v vseh dejavnostih tudi v Nemčiji prosto, kar pomeni le, da več ni potrebno pridobiti delovnega dovoljenja. Kljub temu pa je treba upoštevati in spoštovati nemško zakonodajo. Pri napotitvi zaposlenih v Nemčijo za opravljanje dejavnosti je potrebno upoštevati kar nekaj zakonov in predpisov (npr. sporazum o izogibanju dvojnega obdavčevanja, sporazum o napotених delavcih, zakonodajo na socialnem področju, davčno zakonodajo in podobno), vendar pa sta v prvi fazi poglobitna predvsem zakon o napotitvi delavcev (*Arbeitnehmer-Entsendegesetz, AEntG*) ter zakon o prepuščanju delavcev (*Arbeitnehmerüberlassungsgesetz*).

Za napotene delavce veljajo v Nemčiji enaki pravni predpisi, kot veljajo za domače. To velja zlasti za delovni čas, dopust in predpise v zvezi z varstvom pri delu. Slovenski delodajalec, ki napotuje delavce, mora zagotoviti plačo napotенega delavca v višini minimalne plače nemškega delavca ter spoštovati delovni čas, vključno z odmori in počitki.

Pri napotitvi zaposlenih v Nemčijo za opravljanje dejavnosti, ki je zajeta v okviru zakona (AEntG), je treba najprej opraviti prijavo pri Zvezni finančni direkciji – Zahod. Poleg te prijave mora slovenski delodajalec za svoje napotene delavce pridobiti potrdilo A1, s čimer dokazuje, da gre za primer napotенega delavca in da so prispevki za socialno zavarovanje plačani v Sloveniji. Enako velja za samozaposleno osebo. Državljeni EU lahko v Nemčiji bivajo do treh mesecev brez dovoljenja za prebivanje. Državljeni tretjih držav, ki so zaposleni pri slovenskem delodajalcu, morajo pred začetkom izvajanja storitev v Nemčiji na veleposlaništvu Nemčije v RS pridobiti t.i. Van der elst vizum, ki v Nemčiji nadomešča dovoljenje za prebivanje. Vedno pa je treba imeti s seboj osebni dokument s fotografijo.

Delodajalci s sedežem v drugih državah članicah, ki storitve s svojimi delavci izvajajo v Nemčiji morajo pred začetkom dela to storitev prijaviti. Prijava je obvezna v gospodarskih (reguliranih) dejavnostih, kot jih določata zakona, ki urejata zaposlovanje na črno oziroma napotitve delavcev (npr. gradbeništvo, sejemske storitve, mesna industrija, čiščenje, transport, varovanje, tekstilna industrija, itd.). Prijava

mora vključevati naslednje podatke, in sicer:

- sektor, v katerem bodo napoteni delavci opravljali svoje delo,
- kraj opravljanja storitve (v primeru gradbenih storitev je potrebno navesti konkretno gradbišče),
- začetek in predviden konec opravljanja storitve,
- mesto v Nemčiji, kjer se bodo potrebni dokumente (npr. pogodbe o zaposlitvi, evidenca delovnega časa, plačilne liste, dokazilo o izplačilu plač) shranjevali in bodo na voljo pristojnim nadzornim organom
- osebne podatke predstavnika naročnika v Nemčiji,
- osebni podatki osebe, ki je določen kot predstavnik izvajalca pred nemškimi organi,
- osebni podatki napotениh delavcev (in dodatno podatek o dolžini njihove zaposlitve pri izvajalcu storitve).

Na podlagi prijave vlagatelj ne bo prejel nobenega potrdila, zato je potrebno obdržati kakršenkoli drug dokaz o pravočasni prijavi storitve.

Tako kot Avstrija ima tudi Nemčija sklad za plačilo nadomestil za letni dopust gradbenih delavcev (ULAK ali SOKA-BAU). Poleg plače mora delodajalec delavcu odvajati prispevke v nemški sklad za regres in izravnavo plače za področje gradbeništva. Na podlagi zahtevka delavci prejmejo nakazila od skladov.

Primerjalni pregled sistema izdaje potrdil A1

V zvezi s postopki izdaje potrdil A1 države članice EU je potrebno izpostaviti, da enotnih pravil glede postopka na ravni EU ni. Posamezne države članice lahko glede na lastno presojo in prakso določijo postopek izdaje tovrstnih potrdil, seveda pa mora informacija vsebovana na potrdilu odražati ustrezno presojo dejstev in zagotavljati pravilnost navedenih podatkov na potrdilu. Pregled vzpostavljenih postopki za izdajo PD A1 po posameznih državah članicah kaže na zelo različne prakse med državami članicami.

Potrdila A1 se izdajajo bodisi s strani enega samega nosilca na ravni države ali pa na lokalni ravni s strani več različnih institucij. Ne glede na to, da nekatere države poznajo tudi kombiniran sistem, ko se za različne kategorije delavcev potrdila A1 izdajajo na različnih nivojih, pa lahko v načelu ugotovimo, da prevladuje centraliziran pristop, saj se na lokalni ravni, delno ali v celoti, potrdila A1 izdaja v 11 državah od skupno 32 držav članic Evropskega gospodarskega prostora.

V Republiki Hrvaški se tako potrdila A1 za javne uslužbenke, pomorščake, letalsko osebje, zaposlene v dveh ali več državah ter za posebne namene v skladu s 16. členom uredbe 883/04 izdaja na nacionalnem nivoju, za napotene delavce pa se tovrstno potrdilo izdaja na lokalnem nivoju. Kombinirane sisteme izdajanja poznajo tudi na Češkem, Franciji in Madžarski. Na Madžarskem se potrdila za namen napotitve oziroma zaposlitve v dveh ali več državah izdajajo na vladni ravni, za vse ostale namene (npr. napotitve javnih uslužbencev, pomorščaki, letalsko osebje, izredni dogovori) pa potrdila izdaja nacionalna zdravstvena zavarovalnica. Samo na lokalni ravni se potrdila izdajajo v Nemčiji, Grčiji, Italiji, Poljski, Slovaški in Švici. V vseh naštetih državah, z izjemo Švice, potrdila izdajajo območne izpostave socialne oziroma zdravstvene zavarovalnice.

Evropska komisija v svojem poročilu iz leta 2014 ugotavlja, da se centraliziran način izdaje potrdil državam članicam zdi kot primeren način za reševanje zapletenih primerov oziroma ohranjanje enovite uporabe in razlage pravil. V tem kontekstu Evropska komisija navaja, da so lahko postopki na lokalni ravni do neke mere manj zanesljivi, vendar pa lokalna raven v same postopke lahko vnese določeno mero večje prilagodljivosti in usklajenosti s cilji učinkovitosti, dejavne pomoči strankam, hitre dostave in dostopnosti.

V nekaterih državah je postopek izdaje potrdila A1 v celoti informatiziran, saj lahko stranka vlogo

prenese s spletne strani, jo izpolni in pošlje nazaj po elektronski pošti ali po varni elektronski povezavi pristojnemu nosilcu. Tovrsten informatiziran postopek poznajo v Avstriji, Belgiji, Bolgariji, Estoniji, Madžarskem, Latviji in Nizozemski. Potrdilo se na podlagi elektronske prijave izda avtomatsko, pod pogojem, da informacije na vlogi v zadostni meri nakazujejo na izpolnjevanje pogojev za izdajo potrdil A1 (npr. v Belgiji in Luksemburgu). V primeru dvoma, da pogoji za izdajo potrdila niso izpolnjeni, pa vlogo dodatno preverijo za to pristojni uradniki.

V nekaterih državah poznajo tudi mešane sisteme, kjer se postopki izvajajo delno z elektronskimi sredstvi in delno ročno, na podlagi pisnih dokazil. Tako lahko na primer delodajalci ali delavci vlogo oddajo tako preko elektronske pošte, preko elektronskih obrazcev ali pa preko t.i. sistema "e-box". Ko je vloga izpolnjena in vložena, jo pristojni uslužbenec preuči, navedene informacije na vlogi primerja z dodatnimi dokazili, ki jih je predložil predlagatelj (pogodba o zaposlitvi, obrtno dovoljenje, itd.) ter vse skupaj primerja s podatki iz razpoložljivih registrov in podatkovnih baz. Izdano potrdilo na Češkem, Irskem in Romuniji vlagatelju lahko posredujejo preko elektronske pošte oziroma jo prevzame vlagatelj pri izdajatelju. Švica pa je po drugi strani zaenkrat še vedno obdržala postopek v papirni obliki in še ni prešla na elektronsko izmenjavo podatkov (poročilo EK je iz leta 2014¹).

Glede na tako različno zastavljene sisteme se močno razlikuje tudi časovni okvir za izdajo tovrstnih potrdil (glej spodnjo tabelo).

Država	Pristojni organ za izdajo potrdila A1	Časovni okvir	Nacionalne posebnosti v postopku izdaje potrdila A1
Avstrija	/	/	Posebna pozornost je dana ugotavljanju kraju dejanskega prebivanja
Belgija	Nacionalni urad za socialno zavarovanje	Od 12 ur do največ 5 dni	Izpolnjevanje pogojev za izdajo potrdila A1 se ugotavlja na podlagi vpogleda v različne baze podatkov.
Hrvaška	Hrvaški zavod za pokojninsko zavarovanje	Od 24 ur do največ 30 dni	Na odločitve pristojnega organa se lahko vlagatelj pritoži ²
Češka	Območne enote urada za socialno zavarovanje		V postopku izdaje potrdila A1 pristojni organ izvaja sistematične intervjuje z delodajalcem/vlagateljem
Estonija	Nacionalni svet za socialno zavarovanje	V roku 30 dni	Večino vlog je možno vložiti elektronsko

¹ JORENS, Y. and LHERNOULD, J.-P., Procedures related to the granting of Portable Document A1: an overview of country practices, FreSsco, European Commission, May 2014, 45 p

Francija	Območna enota zavoda za zdravstveno zavarovanje		Pristojni organ lahko izpolnjevanje pogojev za izdajo potrdil preverja neposredno na sedežu podjetja
Grčija	/	/	Potrdilo A1 se lahko izda na podlagi zaprisežene izjave vlagatelja v zvezi z izpolnjevanjem pogojev
Madžarska	/	V roku od 21 do 30 dni	Na odločitve pristojnega organa se lahko vlagatelj pritoži
Luksemburg	Center za socialno varnost	V roku 2 dni	
Poljska	Območna enota socialnega zavarovanja	Največ 7 dni	Vlagatelj ima na voljo možnost elektronske ali papirne vloge
Slovaška	Območna enota Agencije za socialno zavarovanje	Največ 45 dni	
Švedska	Agencija za socialno zavarovanje	Pristojni organ lahko odločitev sprejme tudi v obdobju več mesecev	Glede na administrativno zahteven in strokovno kompleksen postopek ugotavljanje izpolnjevanja pogojev lahko postopek izdaje potrdila A1 traja več mesecev.

Prilagojenost pravu Evropske unije

Predlog zakona izpolnjuje obveznost Republike Slovenije, da implementira določbe direktiv, ki urejajo napotitev delavcev na delo v okviru čezmejnega izvajanja ter da sprejme vse potrebno za pravilno in učinkovito izvajanje uredb Evropske unije.

- Direktiva 96/71/ES:

Določbe člena 1(1) in 1(2) direktive sta smiselno prenesena v določbo člena 1(1) in 1(2) predloga zakona, določbe člena 1(3) direktive v določbe člena 4(6) in 11(6) predloga zakona, določbe člena 2(1) direktive v določbo člena 3, točka 6 ter določbe člena 4(1) direktive v določbo člena 16(1) predloga zakona.

- Direktiva 2014/67/EU:

Določbe člena 4 direktive so smiselno prenesene v določbah člena 11 predloga zakona, določbe člena 6 direktive v določbe člena 17 predloga zakona, določbe člena 9 direktive v določbe člena 13 predloga zakona, določbe 10 člena direktive v določbe člena 22 predloga zakona, določbe člena 12 direktive v določbe člena 15 predloga zakona ter poglavje VI. direktive v člen 18 predloga zakona.

- Uredba (ES) št. 883/2004:

Ne glede na to, da se uredbe Evropske unije v državah članicah uporabljajo neposredno, je za izvajanje člena 12 potrebno dodatno določiti kriterije za preverjanje izpolnjevanja pogojev, ki jih

predpisuje predmetni člen, kot tudi določiti pristojni organ, postopek, prenehanje in razveljavitve potrdila A1 ter določiti pravno sredstvo. Predmetna področja so v predlogu zakonu urejena v 7., 8., 9. in 10. členu predloga zakona.

Korelacijska tabela

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o čezmejnem izvajanju storitev

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Posting of Workers Act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2016-2611-0019

ID predpisa

ZAKO7438

ID izjave

1 (1)

Datum izjave

20.12.2016

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka	Naslov predpisa
1.	31996L0071	Direktiva Evropskega parlamenta in sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev
2.	32014L0067	Direktiva 2014/67/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o izvrševanju Direktive 96/71/ES o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev in spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) Besedilo velja za EGP

3.2) Skladnost predloga akta s predpisi EU

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
1. člen, 1. odstavek	Člen 1. odstavek 1. celex 31996L0071	
1. člen, 2. odstavek	Člen 1. odstavek 2. celex 31996L0071	
2. člen		
3. člen, 6. točka	Člen 2. odstavek 1. celex 31996L0071	
4. člen, 6. odstavek	Člen 1. odstavek 3. celex 31996L0071	
5. člen		
6. člen		
7. člen		
8. člen		
9. člen		
10. člen, 2. odstavek	Člen 7. odstavek 2. celex 32014L0067	
10. člen, 3. odstavek	Člen 7. odstavek 2. celex 32014L0067	
10. člen, 3. odstavek, 2. alinea	Člen 6. odstavek 4. celex 32014L0067	
11. člen, 3. odstavek	Člen 4. odstavek 1. celex 32014L0067 Člen 4. odstavek 2. celex 32014L0067	
11. člen, 4. odstavek	Člen 4. odstavek 1. celex 32014L0067 Člen 4. odstavek 3. celex 32014L0067	
11. člen, 6. odstavek	Člen 1. odstavek 3. celex 31996L0071	
11. člen, 7. odstavek	Člen 7. odstavek 4. celex 32014L0067	
11. člen, 8. odstavek	Člen 7. odstavek 4. celex 32014L0067	
12. člen		
13. člen, 1. odstavek	Člen 9. odstavek 1. točka a. celex 32014L0067 Člen 9. odstavek 1. točka e. celex 32014L0067	
13. člen, 3. odstavek	Člen 7. odstavek 1. celex 32014L0067 Člen 9. odstavek 1. točka b. celex 32014L0067 Člen 9. odstavek 1. točka d. celex 32014L0067	
13. člen, 4. odstavek	Člen 9. odstavek 1. točka c. celex 32014L0067	
14. člen		
15. člen, 1. odstavek	Člen 12. odstavek 2. celex 32014L0067 Člen 12. odstavek 3. celex 32014L0067	
15. člen, 2. odstavek	Člen 12. odstavek 1. celex 32014L0067 Člen 12. odstavek 3. celex 32014L0067	
16. člen	Člen 4. celex 31996L0071	
16. člen, 1. odstavek	Člen 3. celex 32014L0067	
16. člen, 2. odstavek	Člen 6. odstavek 3. celex 32014L0067 Člen 13. odstavek 2. celex 32014L0067	
16. člen, 3. odstavek	Člen 6. odstavek 9. celex 32014L0067 Člen 19. odstavek 2. celex 32014L0067 Člen 21. celex 32014L0067	
17. člen	Člen 7. odstavek 3. celex 32014L0067	
17. člen, 1. odstavek	Člen 6. odstavek 2. celex 32014L0067 Člen 7. odstavek 5. celex 32014L0067	
17. člen, 2. odstavek	Člen 6. odstavek 2. celex 32014L0067 Člen 7. odstavek 5. celex 32014L0067	
17. člen, 3. odstavek	Člen 6. odstavek 2. celex 32014L0067 Člen 7. odstavek 5. celex 32014L0067	

Korelacijska tabela

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
17. člen, 4. odstavek	Člen 6, odstavek 2, celex 32014L0067 Člen 7, odstavek 5, celex 32014L0067	
17. člen, 5. odstavek	Člen 10, odstavek 3, celex 32014L0067	
17. člen, 6. odstavek	Člen 6, odstavek 6, celex 32014L0067	
17. člen, 7. odstavek	Člen 6, odstavek 6, celex 32014L0067	
17. člen, 8. odstavek	Člen 6, odstavek 5, celex 32014L0067	
18. člen	Člen 7, odstavek 3, celex 32014L0067	
18. člen, 2. odstavek	Člen 15, odstavek 1, celex 32014L0067 Člen 15, odstavek 2, celex 32014L0067	
18. člen, 3. odstavek	Člen 16, odstavek 1, celex 32014L0067	
18. člen, 4. odstavek	Člen 16, odstavek 2, točka a, celex 32014L0067	
18. člen, 5. odstavek	Člen 16, odstavek 2, točka b, celex 32014L0067	
18. člen, 6. odstavek	Člen 17, celex 32014L0067	
18. člen, 7. odstavek	Člen 15, odstavek 3, celex 32014L0067 Člen 15, odstavek 4, celex 32014L0067	
18. člen, 8. odstavek	Člen 15, odstavek 3, celex 32014L0067	
18. člen, 9. odstavek	Člen 15, odstavek 4, celex 32014L0067 Člen 19, odstavek 1, celex 32014L0067	
18. člen, 10. odstavek	Člen 16, odstavek 3, celex 32014L0067	
19. člen		
20. člen		
21. člen		
22. člen, 1. odstavek	Člen 3, celex 32014L0067	
22. člen, 3. odstavek	Člen 3, celex 32014L0067 Člen 10, odstavek 1, celex 32014L0067	
23. člen	Člen 20, celex 32014L0067	
24. člen	Člen 20, celex 32014L0067	
25. člen	Člen 20, celex 32014L0067	
26. člen		
27. člen		
28. člen		
29. člen		
30. člen		

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Glede na to, da zakon v pretežni meri ureja materijo, ki do sedaj v slovenskem pravnem redu še ni bila urejena, se določajo tudi novi pogoji in postopki.

Predlog zakona določa pogoje in kriterije, ki izkazujejo izpolnjevanje pogojev, za izdajo potrdil A1, kar posledično pomeni določeno dodatno administrativno breme za Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Kot posledica dejstva, da gre v pretežni meri za urejanje povsem nove materije, predlog zakona z vidika nadzora nad izvajanjem določb nalaga dodatne naloge in s tem določeno dodatno administrativno breme Inšpektoratu Republike Slovenije za delo, s prenosom določb Direktive 2014/67/EU, ki se nanašajo na čezmejno izvrševanje kazni, pa predlog zakona nalaga dodatne naloge ministrstvu, pristojnemu za delo, kot tudi Inšpektoratu Republike Slovenije za delo in Finančni upravi Republike Slovenije,

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Sprejem zakona ne bo imel pomembnejših administrativnih posledic za stranke. Glede na trenutno stanje predlog zakona predstavlja za stranke določeno administrativno razbremenitev, saj določa elektronsko vlaganje vlog za izdajo A1 potrdil (portal e-Vem), poleg tega pa za razliko od trenutne ureditve predvideva avtomatsko zamenjavo zavarovalne podlage v primeru napotitve oziroma čezmejnega izvajanja storitve.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki:

Sprejem zakona ne bo imel posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Sprejem predloga zakona ne predvideva ukrepov, ki bi vplivali na povečanje stroškov poslovanja slovenskih podjetij v drugih državah članica EU in s tem ne vpliva na njihovo konkurenčnost.

Bo pa imel sprejem zakona posledice na skupni obseg čezmejnega izvajanja storitev slovenskih podjetij, saj zakon določa nove pogoje za čezmejno izvajanje storitev, ki jih nekateri gospodarski subjekti, ki so do sedaj čezmejno izvajali storitve, ne izpolnjujejo. Pri tem je potrebno opozoriti, da predpisani pogoji izhajajo iz evropskih predpisov in se s predlogom zakona določajo le kriteriji za ugotavljanje izpolnjevanja pogojev. Poleg pogojev, ki izhajajo iz evropskih predpisov, predlog zakona predvideva le en pogoj ki izhaja iz javnega interesa Republike Slovenije – glede na številne zlorabe v preteklosti se z namenom zaščite pravic napotenih delavcev, kot posebej ranljive kategorije delavcev, predlaga pogoj, da delodajalec ni kršil pomembnejših določb delovnopravne zakonodaje, ki se nanašajo na plačilo za delo, delovni čas oziroma zaposlovanje na črno. Posledično bo sprejem zakona pozitivno prispeval k pravičnejši konkurenci.

Ob navedenem velja opozoriti, da bo s črtanjem določbe drugega odstavka 129. člena Pravil obveznega zdravstvenega zavarovanja (Uradni list RS, št. 79/94, 73/95, 39/96, 70/96, 47/97, 3/98, 51/98 – odl. US, 73/98 – odl. US, 90/98, 6/99-popr., 109/99 – odl. US, 61/00, 64/00-popr., 91/00-popr., 59/02, 18/03, 30/03, 35/03-popr., 78/03, 84/04, 44/05, 86/06, 90/06-popr., 64/07, 33/08, 7/09, 88/09, 30/11, 49/12, 106/12, 99/13 – ZSVarPre-C, 25/14 – odl. US in 85/14) prekinjena dosedanja praksa, po kateri so se napotitve, kljub pridobitvi potrdila A1, s katerim so se delavci izkazovali v drugi državi članici, kjer so opravljali storitev, za namene davčne obravnave v Republiki Sloveniji prikazovale kot službena pot. S predlaganimi spremembami glede vsebinske in ne več časovne razmejčitve službene poti od napotitve ter avtomatske spremembe zavarovalne podlage bodo napoteni delavci, ki so bili do

sedaj prikazani kot delavci na službeni poti, obdavčeni manj ugodno. V zvezi z navedenim pojasnjujemo, da predlog zakona predvideva precejšen zamik pri pričetku uporabe, katerega namen, med drugim, je tudi ustrezna prilagoditev davčnih predpisov zgoraj opisanim spremembam z namenom omejitve oziroma preprečitve neugodnih posledic za napotenega delavca.

Zakon pri izpolnjevanju pogojev čezmejnega izvajanja storitev upošteva specifičen položaj malih podjetij (podjetja, ki ne zaposlujejo več kot 4 oziroma več kot 10 oseb).

6.4 Presoja posledic za socialno področje:

Sprejem zakona bo zagotovil večjo zaščito in socialno varnost napotenih delavcev.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

/

6.6 Presoja posledic za druga področja

/

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

/

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

V času javne obravnave je bil osnutek predpisa objavljen na spletni strani Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti ter na spletni strani E-demokracije.

Javna obravnava osnutka predpisa je trajala od 25. 1. do 24. 2. 2016, predlagatelj pa je preučil tudi pripombe in predloge, ki so prispele po končani javni obravnavi.

Mnenja, predloge in pripombe so podali:

- Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije,
- Združenje delodajalcev Slovenije,
- Gospodarska zbornica Slovenije,
- Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije,
- Združenje delodajalcev obrti in podjetnikov Slovenije,
- Zveza svobodnih sindikatov Slovenije,
- Svetovalnica za migrante,
- Dorssen Mont d.d.,
- Štajerska gospodarska zbornica,
- MOS Servis d.o.o.,
- Odvetniška pisarna Blaž Pate d.o.o.,
- TASH, agencija za zaposlovanje, d.o.o.,
- Kadrovske storitve d.o.o.,
- GODINA d.o.o.,
- RM Vuk d.o.o.,
- DNV d.o.o.,
- PD RM VUK d.o.o.,
- BDO svetovanje d.o.o.

Na podlagi sklepa Ekonomsko-socialnega sveta je bila z namenom oblikovanja določb osnutka zakona imenovana delovna skupina pri MDDSZ v kateri so sodelovali predstavniki Gospodarske

zbornice Slovenije, Združenja delodajalcev Slovenije, Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije, Združenja delodajalcev obrti in podjetnikov Slovenije, Trgovinske zbornice Slovenije ter Zveze svobodnih sindikatov Slovenije. Delovna skupina se je sestala na treh sestankih, in sicer 5. 2. 2016, dne 11. 3. 2016 ter dne 15. 4. 2016.

Pripombe in predlogi, ki jih je predlagatelj zakona prejel v času javne razprave ter v okviru socialnega dialoga, so bili večinoma upoštevani. Pripombe in predlogi, ki niso bili upoštevani, so v nasprotju s predpisi Evropske unije, ki urejajo področje čezmejnega izvajanja storitev in napotitev delavcev na delo in se prenašajo oziroma urejajo s tem zakonom, nekatere pripombe in predloge pa ni bilo mogoče upoštevati ker so v nasprotju s cilji in nameni zakona oziroma v socialnem dialogu ni bilo mogoče doseči kompromisne rešitve.

Ekonomsko-socialni svet se je z osnutkom predpisa seznanil na seji dne 1. 4. 2016.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- dr. Anja KOPAČ MRAK, ministrica,
- Peter POGAČAR, državni sekretar,
- Damjana KOŠIR, generalna direktorica Direktorata za trg dela in zaposlovanje,
- Mag. Sonja MALEC, Sektor za zaposlovanje in migracije.

II. BESEDILO ČLENOV

I. poglavje SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

- (1) Ta zakon določa pogoje pod katerimi lahko pravne in fizične osebe, registrirane za opravljanje dejavnosti, s sedežem v Republiki Sloveniji, začasno izvajajo storitve v drugi državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: država članica EU) ter pogoje, pod katerimi lahko pravne in fizične osebe, registrirane za opravljanje dejavnosti, s sedežem v drugi državi članici EU, začasno izvajajo storitve v Republiki Sloveniji.
- (2) Ne glede na prejšnji odstavek se ta zakon ne uporablja za čezmejno izvajanje storitev samozaposlenih oseb, ki običajno opravljajo dejavnost v dveh ali več državah članicah EU in delodajalcev, katerih napoteni delavci običajno opravljajo delo v dveh ali več državah članicah EU ter čezmejno izvajanje storitev pomorščakov.
- (3) Določbe tega zakona, ki se uporabljajo za začasno izvajanje storitev pravnih in fizičnih oseb, registriranih za opravljanje dejavnosti v drugi državi članici EU kot je tista, v kateri imajo sedež, se uporabljajo tudi za čezmejno izvajanja storitev v države članice Evropskega združenja za prosto trgovino oziroma iz njih.

2. člen (predpisi Evropske unije)

- (1) Ta zakon vsebinsko povzema direktivi:
 - Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (UL L št. 18 z dne 21. 1. 1997, str. 1) in
 - Direktiva 2014/67/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o izvrševanju Direktive 96/71/ES o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev in spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) (UL L št. 159 z dne 28. 5. 2014, str. 11).
- (2) S tem zakonom se delno ureja izvajanje naslednjih uredb:
 - Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L št. 166 z dne 30. 4. 2004, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 1372/2013 z dne 19. decembra 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o koordinaciji sistemov socialne varnosti in Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 (UL L št. 346 z dne 20. 12. 2013, str. 27; v nadaljnjem besedilu: Uredba 883/2004/ES);
 - Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L št. 284 z dne 30. 10. 2009, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 1368/2014 z dne 17. decembra 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe

(ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti in Uredbe Komisije (EU) št. 1372/2013 z dne 19. decembra 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o koordinaciji sistemov socialne varnosti in Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 (UL L št. 366 z dne 20. 12. 2014, str. 15);

- Uredbe (EU) št. 1231/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o razširitvi uporabe uredb (ES) št. 883/2004 in (ES) št. 987/2009 na državljane tretjih držav, za katere se navedeni uredbi ne uporabljata le na podlagi njihovega državljanstva (UL L št. 344 z dne 29. 12. 2010, str. 1).

3. člen (opredelitev pojmov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. čezmejno izvajanje storitve je začasno opravljanje dejavnosti delodajalca ali tujega delodajalca z napotitvijo delavcev na delo oziroma začasno opravljanje dejavnosti samozaposlene ali tuje samozaposlene osebe v drugi državi članici EU, na podlagi ohranjene vključitve v ustrezna socialna zavarovanja v državi članici EU, kjer ima delodajalec oziroma tuji delodajalec ali samozaposlena oziroma tuja samozaposlena oseba sedež;
2. delodajalec ali delodajalka (v nadaljnjem besedilu: delodajalec) je pravna ali fizična oseba, registrirana za opravljanje dejavnosti, s sedežem v Republiki Sloveniji, ki zaposluje delavca ali delavko (v nadaljnjem besedilu: delavec) na podlagi pogodbe o zaposlitvi;
3. država napotitve je država članica EU, v kateri delodajalec oziroma tuji delodajalec ali samozaposlena oziroma tuja samozaposlena oseba čezmejno izvaja storitev;
4. država zaposlitve je država članica EU, v kateri ima delodajalec oziroma tuji delodajalec sedež ter v kateri je napoteni delavec vključen v sistem socialnega zavarovanja;
5. povezani gospodarski družbi sta družbi, ki sta v večinski lasti iste gospodarske družbe oziroma gospodarski družbi, med katerima ima ena glede na drugo neposredno ali posredno večinski delež vpisanega kapitala, večino glasovalnih pravic ali lahko imenuje več kot polovico članov njenega upravnega, vodstvenega ali nadzornega organa;
6. napoteni delavec je vsaka fizična oseba, ne glede na njeno državljanstvo, ki v okviru čezmejnega izvajanja storitev delodajalca oziroma tujega delodajalca, pri katerem je zaposlena in na tej podlagi vključena v ustrezna socialna zavarovanja v državi, kjer ima delodajalec sedež, začasno opravlja delo v drugi državi članici EU, kot je tista v kateri običajno opravlja delo;
7. naročnik storitve ali naročnica storitve (v nadaljnjem besedilu: naročnik storitve) je pravna ali fizična oseba, za katero delodajalec ali tuji delodajalec oziroma samozaposlena ali tuja samozaposlena oseba čezmejno izvaja storitev;
8. potrdilo A1 je dokument, ki potrjuje, da se za napotenega delavca oziroma samozaposleno ali tujo samozaposleno osebo v času čezmejnega izvajanja storitve še naprej uporabljajo predpisi o socialni varnosti države članice EU, v kateri ima delodajalec ali tuji delodajalec oziroma samozaposlena ali tuja samozaposlena oseba sedež;
9. samozaposlena oseba je fizična oseba, registrirana za opravljanje dejavnosti, s sedežem v Republiki Sloveniji;
10. tuja samozaposlena oseba je fizična oseba, registrirana za opravljanje dejavnosti, s sedežem v drugi državi članici EU kot je Republika Slovenija;
11. tuji delodajalec ali tuja delodajalka (v nadaljnjem besedilu: tuji delodajalec) je pravna ali fizična oseba, registrirana za opravljanje dejavnosti, s sedežem v drugi državi članici EU kot je Republika Slovenija, ki zaposluje delavca v skladu s predpisi države, v kateri ima sedež.

II. poglavje

ČEZMEJNO IZVAJANJE STORITEV DELODAJALCEV IN SAMOZAPOSLENIH OSEB

4. člen

(pogoji čezmejnega izvajanja storitev delodajalcev)

- (1) Delodajalec lahko čezmejno izvaja storitev pod pogojem, da:
- običajno opravlja dejavnost v Republiki Sloveniji,
 - ne krši pomembnejših določb delovnopravne zakonodaje, ki se nanašajo na pravice delavca,
 - napoteni delavec običajno ne opravlja dela v državi napotitve,
 - se storitev izvaja v okviru dejavnosti, za katero je delodajalec registriran v Republiki Sloveniji, razen v primeru napotitve delavca v povezano gospodarsko družbo in
 - se storitev izvaja na enega izmed dovoljenih načinov.
- (2) Pogoj iz prve alineje prejšnjega odstavka se šteje za izpolnjenega, če:
- je delodajalec najmanj dva meseca vpisan v Poslovni register Slovenije,
 - ima delodajalec odprt transakcijski račun, ki je prijavljen v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, in ni blokiran,
 - ima delodajalec, ki zaposluje več kot štiri delavce, zaposlenega najmanj enega delavca, ki je na tej podlagi neprekinjeno vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, obvezno zdravstveno zavarovanje, zavarovanje za starševsko varstvo in zavarovanje za primer brezposelnosti (v nadaljnjem besedilu: obvezna socialna zavarovanja) v Republiki Sloveniji že najmanj šest mesecev oziroma, če je obdobje od ustanovitve krajše, od ustanovitve dalje,
 - ima delodajalec, ki zaposluje več kot 10 delavcev, zaposlene najmanj tri delavce, ki so na tej podlagi neprekinjeno vključeni v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji že najmanj šest mesecev oziroma, če je obdobje od ustanovitve krajše, od ustanovitve dalje.
- (3) Pogoj iz druge alineje prvega odstavka tega člena se šteje za izpolnjenega, če:
- delodajalcu v zadnjih treh letih ni bila več kot enkrat pravnomočno izrečena globa zaradi prekrška v zvezi s plačilom za delo ali delovnim časom oziroma prekrška v zvezi z zaposlovanjem na črno in
 - je za zadnjih šest mesecev pred mesecem vložitve vloge za izdajo potrdila A1 oziroma za obdobje od ustanovitve, če je to krajše od šestih mesecev, predlagal obračune davčnega odtegljaja za dohodke iz delovnega razmerja in nima neporavnanih zapadlih davčnih obveznosti. Če delodajalčeva obveznost predložitve obračuna davčnega odtegljaja za dohodke iz delovnega razmerja za zadnji mesec pred vložitvijo vloge še ni nastala, se izpolnjevanje tega pogoja ugotavlja na podlagi podatkov za zadnjih šest mesecev pred vložitvijo vloge ali za obdobje od ustanovitve, če je to krajše od šest mesecev, za katere je obveznost predložitve obračuna davčnega odtegljaja za dohodke iz delovnega razmerja že nastala.
- (4) Pogoj iz tretje alineje prvega odstavka tega člena se šteje za izpolnjenega, če je delavec najmanj trideset dni neprekinjeno vključen v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji na podlagi zaposlitve za polni delovni čas oziroma v ustrezna socialna zavarovanja na drugi zakonski podlagi.
- (5) Pogoj zaposlitve za polni delovni čas iz prejšnjega odstavka ne velja za delavca, vključenega v obvezna socialna zavarovanja Republike Slovenije na podlagi zaposlitve za krajši delovni čas od polnega, če mu je delovni čas skrajšan v skladu s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali starševskem varstvu oziroma če je pri delodajalcu, ki ga namerava napotiti, zaposlen za krajši delovni čas od polnega že najmanj šest mesecev.

- (6) Pogoj iz četrte alineje prvega odstavka tega člena se šteje za izpolnjenega na podlagi izjave delodajalca, dane pod kazensko in materialno odgovornostjo.
- (7) Pogoj iz pete alineje prvega odstavka tega člena se šteje za izpolnjenega, če se storitev izvaja na enega izmed naslednjih načinov:
- za lasten račun in pod lastnim vodstvom na podlagi sklenjene pogodbe z naročnikom storitve;
 - na podlagi akta o napotitvi v povezano gospodarsko družbo ali
 - v okviru zagotavljanja dela delavcev uporabniku.

5. člen

(pogoji čezmejnega izvajanja storitev samozaposlenih oseb)

- (1) Samozaposlena oseba lahko čezmejno izvaja storitev pod naslednjimi pogoji:
- samozaposlena oseba običajno opravlja dejavnost v Republiki Sloveniji,
 - storitev se izvaja v okviru dejavnosti, za katero je samozaposlena oseba registrirana v Republiki Sloveniji in
 - storitev se izvaja na podlagi sklenjene pogodbe z naročnikom storitve.
- (2) Pogoj iz prve alineje prejšnjega odstavka se šteje za izpolnjenega, če:
- je samozaposlena oseba že najmanj dva meseca vpisana v Poslovni register Slovenije,
 - je samozaposlena oseba že najmanj dva meseca vključena v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji na podlagi samozaposlitve in
 - samozaposlena oseba nima neporavnanih zapadlih davčnih obveznosti.

6. člen

(obveznosti)

- (1) Pred začetkom izvajanja storitve delodajalec oziroma samozaposlena oseba pridobi potrdilo A1.
- (2) Delodajalec čezmejne storitve izvaja ob upoštevanju določb zakona, ki ureja delovna razmerja, ki se nanašajo na opravljanje dela v tujini.
- (3) Delodajalec delavcu v času napotitve zagotavlja pravice v skladu z določbami zakona ali drugega predpisa ter kolektivne pogodbe ali drugih aktov s splošno veljavnostjo ali veljavnostjo na ravni dejavnosti, ki v državi napotitve urejajo delovni čas, odmore in počitke, nočno delo, minimalni letni dopust, plačo, varnost in zdravje pri delu, posebno varstvo delavcev in zagotavljanje enakopravnosti, če je to za delavca ugodneje.
- (4) Po pridobitvi potrdila A1 sta delodajalec in napoteni delavec dolžna Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS) obvestiti o vseh spremembah, ki se pojavijo med obdobjem napotitve, še posebej pa če napotitev ni bila izvedena ali je bila zaključena pred načrtovanim datumom.

7. člen

(pristojni organ za izdajo potrdila A1)

Pristojni nosilec za izdajo in razveljavitev potrdila A1 v Republiki Sloveniji je ZZZS, ki v ta namen opravlja naslednje naloge:

- izdaja, razveljavlja in odpravlja potrdila A1;
- nudi administrativno pomoč pristojnim nosilcem v drugih državah članicah EU ter z njimi sodeluje s ciljem izvajanja 12. člena Uredbe 883/2004/ES;
- izvaja dogovore, ki jih je sklenilo ministrstvo, pristojno za delo, s pristojnim organom v drugi državi članici EU na podlagi določbe 16. člena Uredbe 883/2004/ES.

8. člen (pogoji za izdajo potrdila A1)

- (1) ZZS delodajalcu izda potrdilo A1, če:
 - delavec, za katerega je bila vložena vloga za izdajo potrdila A1, nima že veljavnega potrdila A1,
 - delodajalec pod kazensko in materialno odgovornostjo izjavi, da v primeru, za katerega je bila vložena vloga za izdajo potrdila A1, ne gre za okoliščine, v katerih predpisi Evropske unije, ki urejajo področje koordinacije sistemov socialne varnosti, izključujejo možnosti napotitve ter
 - v času odločanja o vlogi izpolnjuje pogoje za čezmejno izvajanje storitev, določene v prvi, drugi, tretji in četrti alineji prvega odstavka 4. člena tega zakona.
- (2) ZZS samozaposleni osebi izda potrdilo A1, če:
 - samozaposlena oseba nima veljavnega potrdila A1,
 - samozaposlena oseba pod kazensko in materialno odgovornostjo izjavi, da v primeru, za katerega je bila vložena vloga za izdajo potrdila A1, ne gre za okoliščine, v katerih predpisi Evropske unije, ki urejajo področje koordinacije sistemov socialne varnosti, izključujejo možnosti čezmejnega izvajanja storitev ter
 - v času odločanja o vlogi izpolnjuje pogoje za čezmejno izvajanje storitev, določene v prvi in drugi alineji prvega odstavka 5. člena tega zakona.

9. člen (postopek izdaje potrdila A1)

- (1) Delodajalec ali samozaposlena oseba prek državnega portala za podjetja in podjetnike (sistem e-VEM) vloži vlogo za izdajo potrdila A1 največ 30 dni pred predvidenim začetkom čezmejnega izvajanja storitve.
- (2) Vloga za izdajo potrdila A1 poleg drugih vsebuje obvezne podatke o:
 - osebnem imenu, priimku ob rojstvu, spolu, datumu in kraju rojstva, enotni matični številki in državljanstvu delavca oziroma samozaposlene osebe,
 - naslovu, na katerem delavec oziroma samozaposlena oseba običajno prebiva ter naslovu, na katerem bo prebival v državi napotitve,
 - datumu začetka in datumu konca napotitve oziroma čezmejnega izvajanja storitve samozaposlene osebe,
 - delih in nalogah, ki jih bo napoteni delavec oziroma samozaposlena oseba opravljala v okviru čezmejnega izvajanja storitev;
 - naslovu oziroma kraju, na katerem se bo izvaja storitev,
 - nazivu oziroma osebnem imenu, sedežu oziroma naslovu vlagatelja ter njegove kontaktne podatke,
 - dejavnosti, v okviru katere se bo storitev opravljala,
 - nazivu oziroma osebnem imenu in naslovu naročnika storitve.
- (3) Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka mora vloga za izdajo potrdila A1 vsebovati izjavo

vlagatelja, dano pod kazensko in materialno odgovornostjo, da se bo storitev izvajala v okviru dejavnosti, za katere je vlagatelj registriran, razen v primeru napotitev v povezano gospodarsko družbo ter da v primeru, za katerega je bila vložena vloga za izdajo potrdila A1, ne gre za okoliščine, v katerih predpisi Evropske unije, ki urejajo področje koordinacije sistemov socialne varnosti, izključujejo možnosti napotitve oziroma čezmejnega izvajanja storitve.

- (4) Vlogi za izdajo potrdila A1 delodajalec priloži kopijo pogodbe o zaposlitvi, sklenjeno z delavcem, ki ga namerava napotiti, v skladu z določbami zakona, ki ureja delovna razmerja, ki se nanašajo na opravljanje dela v tujini ter pogodbo o izvajanju storitve oziroma akt o napotitvi. Vlogi za izdajo potrdila A1 samozaposlena oseba priloži pogodbo o izvajanju storitve.
- (5) Minister, pristojen za delo, skupaj z ministrom, pristojnim za zdravje, s podzakonskim aktom predpiše obrazec vloge za izdajo potrdila A1, postopek za vračilo prispevkov in povračila stroškov uveljavljenih pravic iz obveznega zdravstvenega zavarovanja ter postopek čezmejnega povračila sredstev v primeru odprave potrdila A1.
- (6) Če so pogoji za izdajo potrdila A1 izpolnjeni, ga ZZZS izda v obliki samostojne listine v petih delovnih dneh od prejema popolne vloge, in sicer za čas napotitve delavca oziroma za čas čezmejnega izvajanja storitve samozaposlene osebe, kot izhaja iz vloge za izdajo potrdila A1.
- (7) Če pogoji za izdajo potrdila A1 niso izpolnjeni, ZZZS vlogo za izdajo potrdila A1 z odločbo zavrne.
- (8) Zoper izdane odločbe in sklepe ZZZS po tem zakonu ni dovoljena pritožba, možen pa je upravni spor.
- (9) S prvim dnev napotitve oziroma čezmejnega izvajanja storitve, navedenim na vlogi za izdajo potrdila A1, napoteni delavec oziroma samozaposlena oseba pridobi lastnost zavarovanca v skladu z drugo ustrezno zavarovalno podlago, pri čemer se sprememba zavarovalne podlage izvede avtomatsko.

10. člen

(prenehanje veljavnosti in odprava potrdila A1)

- (1) Potrdilo A1 preneha veljati:
 - s potekom obdobja napotitve oziroma čezmejnega izvajanja storitve, za katerega je bil izdan;
 - z dnem prenehanja napotitve oziroma čezmejnega izvajanja storitve, in sicer na podlagi obvestila vlagatelja ali napotenega delavca, da je napotitev oziroma čezmejno izvajanje storitve predčasno prenehalo,
 - z dnem odjave napotenega delavca oziroma samozaposlene osebe iz obveznega socialnega zavarovanja v Republiki Sloveniji ali
 - z razveljavitvijo.
- (2) ZZZS potrdilo A1 odpravi na podlagi obvestila tujega pristojnega organa, da:
 - se storitev ne izvaja v skladu s podatki na potrdilu A1;
 - delodajalec izvaja storitev kljub neizpolnjenemu pogoju iz pete alineje prvega odstavka 4. člena tega zakona ali
 - samozaposlena oseba čezmejno izvaja storitev brez sklenjene pogodbe z naročnikom storitve.
- (3) ZZZS potrdilo A1 razveljavi na podlagi:
 - ugotovitve, da delodajalec ni predložil obračuna davčnega odtegljaja za dohodke iz delovnega

razmerja za svoje delavce oziroma ima neporavnane zapadle obveznosti iz naslova izplačanih dohodkov iz delovnega razmerja, in sicer z dnem ugotovitve te nepravilnosti;

- obvestila Inšpektorata Republike Slovenije za delo (v nadaljnjem besedilu: IRSD), da je bila v postopku iz četrtega odstavka 17. člena tega zakona delodajalcu oziroma samozaposleni osebi pravnomočno izrečena globa zaradi prekrška po zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor.

- (4) Za namen iz prve alineje prejšnjega odstavka ZZZS mesečno preverja ali je delodajalec, ki razpolaga z veljavnim potrdilom A1 za napotenega delavca, predložil obračun davčnega odtegljaja za dohodke iz delovnega razmerja za svoje delavce oziroma ali ima neporavnane zapadle obveznosti iz naslova izplačanih dohodkov iz delovnega razmerja.
- (5) V primerih iz druge, tretje ali četrte alineje prvega odstavka in v primerih iz drugega odstavka tega člena, ZZZS o navedenem obvesti pristojni organ države članice EU, v kateri se storitev izvaja.
- (6) Z odpravo potrdila A1 oziroma z naslednjim dnem po prenehanju veljavnosti potrdila A1 samozaposlena oseba oziroma delodajalec za napotenega delavca uredi lastnost zavarovanca na drugi ustrezni zavarovalni podlagi.

III. poglavje

ČEZMEJNO IZVAJANJE STORITEV TUJIH DELODAJALCEV IN TUJIH SAMOZAPOSLENIH OSEB V REPUBLIKI SLOVENIJI

11. člen

(pogoji čezmejnega izvajanja storitev tujih delodajalcev)

- (1) Tuji delodajalec lahko čezmejno izvaja storitev v Republiki Sloveniji pod pogojem, da:
 - običajno opravlja dejavnost v državi zaposlitve;
 - napoteni delavec običajno ne opravlja dela v Republiki Sloveniji;
 - ne krši pomembnejših določb delovnopravne zakonodaje, ki se nanašajo na pravice delavca,
 - se storitev izvaja v okviru dejavnosti, za katere je tuji delodajalec registriran v državi zaposlitve, razen v primeru napotitve delavca v povezano gospodarsko družbo in
 - se storitev izvaja na enega izmed dovoljenih načinov.
- (2) Pogoj iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka se štejeta za izpolnjena, če tuji delodajalec razpolaga z veljavnim potrdilom A1 za napotenega delavca.
- (3) Če se v postopku nadzora kljub veljavnemu potrdilu A1 pojavi utemeljen dvom, da tuji delodajalec običajno opravlja dejavnost v državi zaposlitve, nadzorni organ izpolnjevanje pogoja iz prve alineje prvega odstavka tega člena ugotavlja na podlagi podatkov, pridobljenih s strani pristojnih organov države zaposlitve, o:
 - obsegu prometa v državi zaposlitve v zadnjih 12 mesecih pred začetkom izvajanja storitve;
 - uporabi poslovnih prostorov v državi zaposlitve;
 - zaposlenem administrativnem osebju v državi zaposlitve;
 - tem ali je tuji delodajalec v državi zaposlitve zavezanec za plačilo davkov in prispevkov iz naslova zaposlitev;
 - članstvu oziroma registraciji pri gospodarskih ali obrtnih združenjih v državi zaposlitve.
- (4) Če se v postopku nadzora kljub veljavnemu potrdilu A1 pojavi utemeljen dvom, da napoteni delavec običajno ne opravlja dela v Republiki Sloveniji, nadzorni organ o tem obvesti ZZZS, ki ugotovi, da je pogoj iz druge alineje prvega odstavka tega člena izpolnjen, v kolikor napoteni

delavec v zadnjih 12 mesecih pred napotitvijo ni bil vključen v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji na podlagi zaposlitve ali samozaposlitve.

- (5) Pogoj iz tretje alineje prvega odstavka tega člena se šteje za izpolnjenega, če tujemu delodajalcu v zadnjih treh letih ni bila več kot enkrat pravnomočno izrečena globa zaradi prekrška v zvezi z zagotavljanjem pravic napotenim delavcem, ki začasno opravljajo delo v Republiki Sloveniji.
- (6) Pogoj iz pete alineje prvega odstavka tega člena se šteje za izpolnjenega, če se storitev izvaja na enega izmed naslednjih načinov:
- za lasten račun in pod lastnim vodstvom na podlagi sklenjene pogodbe z naročnikom storitve;
 - na podlagi akta o napotitvi v povezano gospodarsko družbo ali
 - v okviru zagotavljanja dela delavcev uporabniku.
- (7) Na podlagi ugotovitve, da se storitev izvaja kljub neizpolnjenim pogojem iz prvega odstavka tega člena oziroma v nasprotju s podatki na potrdilu A1, nadzorni organ z odločbo prepove nadaljnje izvajanje storitve tujega delodajalca in o tem obvesti ZZS.
- (8) Na podlagi obvestila nadzornega organa iz prejšnjega odstavka ZZS tujemu pristojnemu organu predlaga preklic potrdila A1.

12. člen

(pogoji čezmejnega izvajanja storitev tujih samozaposlenih oseb)

- (1) Tuja samozaposlena oseba lahko čezmejno izvaja storitev v Republiki Sloveniji pod naslednjimi pogoji:
- razpolaga z veljavnim potrdilom A1;
 - storitev se izvaja v okviru dejavnosti, za katere je samozaposlena oseba registrirana v državi, v kateri ima sedež in
 - storitev se izvaja na podlagi sklenjene pogodbe z naročnikom storitve.
- (2) Na podlagi ugotovitve nadzornega organa, da se storitev izvaja kljub neizpolnjenim pogojem iz prejšnjega odstavka oziroma v nasprotju s podatki na potrdilu A1, nadzorni organ z odločbo prepove nadaljnje izvajanje storitve tuje samozaposlene osebe, ZZS pa tujemu pristojnemu organu predlaga preklic potrdila A1.

13. člen

(obveznosti tujega delodajalca in delavca)

- (1) Tuji delodajalec pred začetkom čezmejnega izvajanja storitve opravi prijavo pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje, ki vključuje podatke o:
1. nazivu in sedežu tujega delodajalca,
 2. osebnem imenu in datumu rojstva odgovorne osebe tujega delodajalca,
 3. osebnem imenu, datumu rojstva in državljanstvu napotenega delavca ter naslovu začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji,
 4. osebnem imenu in datumu rojstva napotenega delavca, ki v času izvajanja storitev prebiva v Republiki Sloveniji in je s strani tujega delodajalca pooblaščen za stike z nadzornimi organi, vključno s pošiljanjem in prejemanjem dokumentov in obvestil ter vročanjem, v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek,
 5. vrsti storitve,

6. predvidenem datumu začetka in konca izvajanja storitve,
 7. naslovu oziroma kraju izvajanja storitve,
 8. nazivu ali osebnem imenu ter sedežu naročnika storitve.
- (2) O opravljeni prijavi iz prejšnjega odstavka Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje tujemu delodajalcu izda potrdilo.
 - (3) Tuji delodajalec zagotovi, da se v času čezmejnega izvajanja storitve v Republiki Sloveniji na kraju opravljanja storitve hranijo in na zahtevo nadzornega organa dajo na razpolago kopija akta o napotitvi oziroma kopija pogodbe med naročnikom storitve in tujim delodajalcem s prevodom v slovenski jezik, potrdilo o opravljeni prijavi začetka izvajanja storitev, izpisek iz ustreznega registra za opravljanje dejavnosti s prevodom v slovenski jezik, potrdilo o opravljeni prijavi, v skladu z zakonom, ki ureja obrtno dejavnost, potrdilo o zakoniti ustanovitvi v državi zaposlitve s prevodom v slovenski jezik, izvodi pogodb o zaposlitvi s prevodom v slovenski jezik, izvodi plačilnih list s prevodom v slovenski jezik, evidenca prisotnosti s prevodom v slovenski jezik, listine s področja varnosti in zdravja pri delu s prevodom v slovenski jezik, dokazila o izplačanih plačah ali izvodi enakovrednih dokumentov za vse napotene delavce s prevodom v slovenski jezik ter potrdilo A1.
 - (4) Nadzorni organ lahko od tujega delodajalca zahteva dokumentacijo iz prejšnjega odstavka še 24 mesecev po zaključku izvajanja storitve.
 - (5) Tuji delodajalec napotenemu delavcu, ki v Republiki Sloveniji opravlja delo v okviru čezmejnega izvajanja storitev, zagotovi pravice v skladu z določbami zakona, ki ureja delovna razmerja, ki se nanašajo na položaj delavcev, napoteni na delo v Republiko Slovenijo.
 - (6) Napoten delavec v okviru čezmejnega izvajanja storitve tujega delodajalca v Republiki Sloveniji opravlja delo na podlagi urejenega prebivanja v skladu s predpisi, ki urejajo vstop, prebivanje in delo tujcev v Republiki Sloveniji.

14. člen

(obveznosti tuje samozaposlene osebe)

- (1) Tuja samozaposlena oseba pred začetkom čezmejnega izvajanja storitve v Republiki Sloveniji opravi prijavo pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje, ki vključuje podatke o:
 1. nazivu in sedežu tuje samozaposlene osebe,
 2. naslovu začasnega prebivališča tuje samozaposlene osebe v Republiki Sloveniji,
 3. vrsti storitve,
 4. predvidenem datumu začetka in konca izvajanja storitve,
 5. naslovu oziroma kraju izvajanja storitve,
 6. nazivu ali osebnem imenu ter sedežu ali prebivališču naročnika storitve.
- (2) O opravljeni prijavi iz prejšnjega odstavka Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje tuji samozaposleni osebi izda potrdilo.
- (3) Tuja samozaposlena oseba zagotovi, da se v času čezmejnega izvajanja storitve v Republiki Sloveniji na kraju opravljanja storitve hranijo in na zahtevo nadzornega organa dajo na razpolago izpisek iz ustreznega registra za opravljanje dejavnosti s prevodom v slovenski jezik, kopija pogodbe med naročnikom storitve in samozaposleno osebo s prevodom v slovenski jezik, potrdilo o opravljeni prijavi začetka izvajanja storitve ter veljavno potrdilo A1.
- (4) Nadzorni organ lahko od tuje samozaposlene osebe zahteva dokumentacijo iz prejšnjega

odstavka še 24 mesecev po zaključku izvajanja storitve.

- (5) Tuja samozaposlena oseba v Republiki Sloveniji opravlja delo v okviru čezmejnega izvajanja storitve na podlagi urejenega prebivanja v skladu s predpisi, ki urejajo vstop, prebivanje in delo tujcev v Republiki Sloveniji.

15. člen
(subsidiarna odgovornost)

- (1) Če tuji delodajalec, ki je podizvajalec in v Republiki Sloveniji čezmejno izvaja storitev v okviru gradbene dejavnosti, napotenemu delavcu za delo, opravljeno v okviru čezmejnega izvajanja storitve, ne zagotovi plače v skladu z določbami zakona, ki ureja delovna razmerja, je za izpolnitev te obveznosti subsidiarno odgovoren pogodbenik s sedežem oziroma prebivališčem v Republiki Sloveniji, katerega neposredni podizvajalec je tuji delodajalec.
- (2) Če tuji delodajalec, ki zagotavlja delo delavcev uporabniku s sedežem oziroma prebivališčem v Republiki Sloveniji, napotenemu delavcu za delo, opravljeno v okviru čezmejnega izvajanja storitve, ne zagotovi plače in drugih prejemkov iz delovnega razmerja v skladu z določbami zakona, ki ureja delovna razmerja, je za izpolnitev te obveznosti za obdobje, v katerem je delavec pri njem opravljal delo, subsidiarno odgovoren uporabnik.
- (3) Za podizvajalca iz prvega odstavka tega člena se šteje pravni subjekt, ki mu je bil s pogodbo v izvajanje oddan del storitve ali celotna storitev, za izvedbo katere je glavni izvajalec sklenil pogodbo z naročnikom storitve.

IV. poglavje
SODELOVANJE MED DRŽAVAMI ČLANICAMI EU NA PODROČJU ČEZMEJNEGA IZVAJANJA
STORITEV Z NAPOTITVIJO DELAVCEV

16. člen
(pristojni organi za sodelovanje)

- (1) Ministrstvo, pristojno za delo, ZZSZ, IRSD in Finančna uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: davčni organ) so pristojni za sodelovanje z organi drugih držav članic EU na področju napotitev delavcev v okviru čezmejnega izvajanja storitev.
- (2) Sodelovanje med državami članicami EU v okviru tega poglavja vključuje upravno sodelovanje, ki lahko vključuje tudi pošiljanje in vročanje dokumentov, ter sodelovanje pri izvrševanju kazni, ki jih zaradi kršitev predpisov na področju napotitve delavcev naložijo pristojni organi ali potrdijo upravni ali pravosodni organi.
- (3) Sodelovanje med državami članicami EU v okviru tega poglavja poteka preko Informacijskega sistema za notranji trg in se izvaja brezplačno.

17. člen
(upravno sodelovanje)

- (1) Ministrstvo, pristojno za delo, na podlagi utemeljenih prošenj pristojnih organov drugih držav članic

EU v okviru svojih pristojnosti zagotavlja informacije v zvezi z delovnopravnimi pogoji, ki so jih tuji delodajalci dolžni zagotoviti delavcem napotenim na ozemlje Republike Slovenije ter druge informacije v zvezi s predpisi Republike Slovenije, ki se nanašajo na napotitev delavcev v okviru čezmejnega izvajanja storitev.

- (2) ZZSZ na podlagi utemeljenih prošenj pristojnih organov drugih držav članic EU v okviru svojih pristojnosti zagotavlja informacije v zvezi z vključitvijo napotenih delavcev delodajalca v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji.
- (3) Davčni organ na podlagi utemeljenih prošenj pristojnih organov drugih držav članic EU v okviru svojih pristojnosti zagotavlja informacije v zvezi z izpolnjevanjem davčnih obveznosti delodajalca, ki čezmejno izvaja storitve. V teh primerih sme davčni organ pristojnim organom drugih držav članic EU razkriti podatke, ki so davčna tajnost.
- (4) IRSD na podlagi utemeljenih prošenj pristojnih organov drugih držav članic EU v okviru svojih pristojnosti zagotavlja izvedbo preverjanj, pregledov in preiskav, kar vključuje tudi pridobivanje informacij s strani delodajalcev, ki napotujejo delavce v druge države članice EU, potrebnih za izvajanje učinkovitega nadzora s strani pristojnih organov v državi napotitve.
- (5) Za potrebe izvajanja učinkovitega nadzora nad skladnostjo čezmejnega izvajanja storitve tujega delodajalca z določbami 11. člena tega zakona, nadzorni organ po potrebi naslovi utemeljeno prošnjo za posredovanje informacij na pristojni organ države zaposlitve.
- (6) Ministrstvo, pristojno za delo, ZZSZ, IRSD in davčni organ informacije, za katere zaprosijo pristojni organi drugih držav članic EU ali Evropska komisija, posredujejo najkasneje v 25 delovnih dneh od prejema prošnje.
- (7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka pristojni organi v nujnih primerih informacije zagotovijo v dveh delovnih dneh od prejema prošnje, če se prošnja nanaša na podatke o sedežu delodajalca in njegovi registrirani glavni in stranskih dejavnostih ter je nujnost utemeljena ter izkazana v prošnji.
- (8) Če pri obravnavi utemeljenih prošenj pristojnih organov drugih držav članic EU pride do težav, pristojni organi v najkrajšem možnem času o tem obvestijo organ, ki je prošnjo poslal.

18. člen

(sodelovanje pri izvrševanju sankcij)

- (1) Ministrstvo, pristojno za delo, je pristojni organ za sodelovanje z drugimi državami članicami EU na področju izvrševanja sankcij (glob, taks, dodatnih dajatev in drugo), ki jih zaradi kršitev predpisov na področju napotitve delavcev naložijo pristojni organi ali potrdijo upravni ali pravosodni organi, kar vključuje sodelovanje pri vročanju odločb, ki nalagajo sankcije ter sodelovanje pri izterjavi sankcij.
- (2) Izvrševanje sankcij iz prejšnjega odstavka vključuje pomoč pri:
 - vročanju odločb, ki nalagajo sankcije delodajalcem, če je bila odločba izdana s strani pristojnih organov države napotitve, vendar je ni bilo mogoče vročiti v skladu s predpisi države napotitve;
 - izterjavi sankcij na podlagi pravnomočnih odločb, ki nalagajo sankcije, izdanih s strani pristojnih organov države napotitve, če sankcije ni bilo mogoče izterjati v skladu s predpisi države napotitve.

- (3) Prošnja za pomoč iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o imenu in naslovu kršitelja, povzetek dejstev in okoliščin kršitve, vrsti kršitve in relevantna pravila v zvezi s tem, dokument za izvršitev in vse druge pomembne povezane informacije, dokumente ter kontaktne podatke organa, ki je izrekel sankcijo in organa, pristojnega za dodatne informacije v zvezi s sankcijo, če gre za drug organ kot je organ, ki je sankcijo izrekel.
- (4) Prošnja za pomoč, ki se nanaša na vročitev, mora poleg navedenega v prejšnjem odstavku vsebovati tudi podatek o namenu vročitve in obdobju, v katerem naj se vročitev opravi.
- (5) Prošnja za pomoč, ki se nanaša na izterjavo, mora poleg podatkov iz tretjega odstavka tega člena, vsebovati tudi datum izvršljivosti in druge datume, pomembne za postopek izterjave, vključno s tem, ali je bila oziroma kako je bila odločba oziroma sodba vročena, opis vrste in zneska sankcije, potrditev organa, ki je zaprosil za pomoč, da so zoper sankcijo izčrpana pravna sredstva ter terjatev, na katero se prošnja nanaša.
- (6) Ministrstvo, pristojno za delo, lahko zavrne izvršitev prošnje za vročitev oziroma izterjavo, če je prošnja nepopolna ali, če:
- vročitve oziroma izterjave zaradi dejanskih okoliščin ali zakonskih ovir ni mogoče opraviti,
 - skupna denarna sankcija ne presega višine zneska, ki je na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje proračuna, določen kot najvišji dovoljen skupni dolg posameznega dolžnika do istega uporabnika proračuna, ki se v poslovnih knjigah razknjiži, ali
 - zoper odločitev o prekršku ni zagotovljeno pravno varstvo.
- (7) Po prejemu prošnje iz prvega alineje drugega odstavka tega člena, ministrstvo, pristojno za delo, najpozneje v roku enega meseca od prejema prošnje z navedenim seznanjenim kršitelja, na katerega se prošnja nanaša in prošnjo odstopi IRSD, ki kršitelju v skladu s predpisi Republike Slovenije vroči odločbo, s katero mu je bila naložena sankcija.
- (8) Po prejemu prošnje iz druge alineje drugega odstavka tega člena, ministrstvo, pristojno za delo, najpozneje v enem mesecu od prejema prošnje z navedenim seznanjenim kršitelja, na katerega se prošnja nanaša ter posreduje predlog za izvršbo davčnemu organu.
- (9) Davčni organ sankcijo izterja v eurih, v skladu s predpisi Republike Slovenije. Če je sankcija izrečena v drugi valuti, se znesek pretvori v eure po menjalnem tečaju Banke Slovenije, veljavnem na dan izreka kazni. Sankcije izterjane na podlagi tega člena, so prihodek proračuna Republike Slovenije. Glede vprašanj postopka prisilne izterjave, odpisa zaradi neizterljivosti, ugotavljanja zastaranja pravice do izterjave in pristojnosti davčnega organa se uporablja zakon, ki ureja davčni postopek, in zakon, ki ureja finančno upravo.
- (10) O izvedenih ukrepih v zvezi s prošnjo za sodelovanje pri izvrševanju sankcij oziroma o razlogih za zavrnitev njene izvršitve ministrstvo, pristojno za delo, v najkrajšem možnem času obvesti organ, ki je za pomoč zaprosil.
- (11) Če nadzorni organ izda odločbo, s katero tujemu delodajalcu izreče globo za prekršek iz tega zakona, ki je v skladu s predpisi Republike Slovenije ni bilo mogoče vročiti, na ministrstvo, pristojno za delo, naslovi prošnjo za pomoč pri vročitvi, ki vsebuje podatke iz tretjega in četrtega odstavka tega člena. Ministrstvo, pristojno za delo, prošnjo za sodelovanje pri vročitvi, nemudoma posreduje tujemu pristojnemu organu.
- (12) Če pravnomočno izrečene globe za prekršek iz tega zakona, ni bilo mogoče izterjati, nadzorni organ na ministrstvo, pristojno za delo, naslovi prošnjo za pomoč pri izterjavi, ki vsebuje podatke

iz tretjega in petega odstavka tega člena. Ministrstvo, pristojno za delo, prošnjo za sodelovanje pri izterjavi, nemudoma posreduje tujemu pristojnemu organu. Globe, izterjane na podlagi postopka iz tega odstavka, so prihodek proračuna države napotitve.

- (13) Države članice EU si pomoč iz tega člena nudijo brezplačno in niso upravičene do povračila stroškov, ki bi nastali pri zagotavljanju te pomoči.

V. poglavje

EVIDENCE

19. člen (vrste in namen)

- (1) Na podlagi tega zakona se vodita evidenca prijav izvajanja storitev ter evidenca izdanih potrdil A1 po tem zakonu.
- (2) Za namen odločanja o izdaji ali razveljavitvi potrdil A1, spremljanja stanja na trgu dela, izvajanja nadzora ter za znanstvenoraziskovalne in statistične namene Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje upravlja evidenco prijave izvajanja storitev, ZZS pa evidenco izdanih potrdil A1 po tem zakonu.

20. člen (vsebina evidenc)

- (1) Evidenca Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje o prijavah izvajanja storitev vsebuje podatke o:
 1. nazivu ali osebnem imenu tujega delodajalca ali tuje samozaposlene osebe;
 2. naslovu in sedežu tujega delodajalca ali tuje samozaposlene osebe;
 3. osebnem imenu in datumu rojstva odgovorne osebe tujega delodajalca;
 4. osebnem imenu in datumu rojstva imenovanega napotenega delavca, ki bo vez med tujim delodajalcem in pristojnimi nadzornimi organi;
 5. vrsti storitve;
 6. kraju in trajanju izvajanja storitve;
 7. nazivu ali osebnemu imenu naročnika storitve;
 8. sedežu ali prebivališču naročnika storitve;
 9. osebnih imenih, datumih rojstev, državljanstvih napotenih delavcev in naslovu njihovega začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji ter o trajanju napotitve.
- (2) Evidenca ZZS o izdanih potrdilih A1 po tem zakonu vsebuje podatke o:
 1. nazivu ali osebnem imenu vlagatelja;
 2. sedežu oziroma naslovu vlagatelja;
 3. dejavnosti, v okviru katere se bo storitev opravljala;
 4. osebnem imenu, spolu, datumu in kraju rojstva, enotni matični številki in državljanstvu delavca oziroma samozaposlene osebe
 5. naslovu običajnega prebivališča delavca oziroma samozaposlene osebe ter naslovu prebivanja v državi napotitve;
 6. kraju in trajanju napotitve oziroma čezmejnega opravljanja storitve;
 7. nazivu oziroma osebnemu imenu naročnika storitve;
 8. sedežu oziroma naslovu naročnika storitve;

- (3) Podatki iz evidence iz prvega odstavka tega člena se hranijo pet let po opravljeni prijavi izvajanja storitve, podatki iz evidence iz drugega odstavka tega člena pa se hranijo pet let od datuma izdaje potrdila A1.

21. člen
(zbiranje podatkov)

- (1) ZZZS podatke, ki jih potrebuje za izvajanje svojih pristojnosti v skladu s tem zakonom, brezplačno pridobiva iz evidenc naslednjih upravljavcev:
- Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence: podatek iz prve alineje drugega odstavka 4. člena ter prve alineje drugega odstavka 5. člena.
 - davčnega organa: podatke iz druge alineje drugega odstavka ter druge alineje tretjega odstavka 4. člena, tretje alineje drugega odstavka 5. člena, podatek o pravnomočno izrečenih globah zaradi prekrška v zvezi z zaposlovanjem na črno ter podatke za izvajanje prve alineje tretjega odstavka 10. člena;
 - IRSD: podatek o pravnomočno izrečenih globah zaradi prekrška v zvezi s plačilom za delo ali delovnim časom.
- (2) ZZZS lahko podatke o pravnomočnih sklepih ali odločbah o prekrških, ki, v skladu z določbami tega zakona, vplivajo na odločitve ZZZS v postopkih, ki jih vodi po tem zakonu, pridobi iz evidenc IRSD z neposrednim vpogledom in iz evidenc davčnega organa na podlagi vsakokratnega zahtevka.

VI. poglavje
NADZOR

22. člen
(nadzor)

- (1) IRSD je pristojen za nadzor nad skladnostjo čezmejnega izvajanja storitev tujih delodajalcev oziroma tujih samozaposlenih oseb z določbami 11., 12., 13. in 14. člena tega zakona.
- (2) Ne glede na prejšnji odstavek nadzor nad kršitvami določb tega zakona v okviru nadzora nad zakonitostjo prebivanja, ki ga določa zakon, ki ureja vstop in prebivanje tujcev v Republiki Sloveniji, izvaja tudi policija. O sumih in ugotovljenih kršitvah določb tega zakona policija nemudoma obvesti organ iz prejšnjega odstavka.
- (3) IRSD izvaja usmerjen nadzor nad tujimi delodajalci z vidika skladnosti čezmejnega izvajanja storitev z določbami tega zakona. Usmerjen nadzor se opravi na podlagi ocene tveganja, v okviru katere se opredelijo sektorji in okoliščine, v katerih tuji delodajalci najpogosteje čezmejno izvajajo storitve z napotenimi delavci oziroma v katerih so najpogosteje ugotovljene kršitve.
- (4) Zaradi opravljanja nadzora nad izvajanjem določb tega zakona ima IRSD, za namen pridobivanja podatkov o opravljenih prijavah izvajanja storitev, neposreden vpogled v elektronsko evidenco Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje o prijavah izvajanja storitev.

VII. poglavje KAZENSKÉ DOLOČBE

23. člen (globa v hitrem postopku)

- (1) Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe.
- (2) Pristojni organ za izrekanje glob po tem zakonu je IRSD.

24. člen (prekrški tujega delodajalca)

- (1) Z globo 6.000 do 60.000 eurov se kaznuje tuji delodajalec, ki čezmejno izvaja storitev kljub neizpolnjenim pogojem (prvi odstavek 4. člena).
- (2) Z globo 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje tuji delodajalec, ki:
 - pred začetkom izvajanja storitve ne opravi prijave storitve ali storitve ne izvaja v skladu z opravljeno prijavo storitve (prvi odstavek 13. člena);
 - ne hrani dokumentacije oziroma je ne predloži na poziv pristojnega nadzornega organa (tretji in četrti odstavek 13. člena).
- (3) Z globo od 600 do 6.000 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba tujega delodajalca, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.
- (4) Z globo od 200 do 2.000 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba tujega delodajalca, če stori prekršek iz prve ali druge alineje drugega odstavka tega člena.

25. člen (prekrški tuje samozaposlene osebe)

- (1) Z globo 3.000 do 30.000 eurov se kaznuje tuja samozaposlena oseba, ki čezmejno izvaja storitev kljub neizpolnjenim pogojem (prvi odstavek 5. člena).
- (2) Z globo 1.000 do 10.000 eurov se kaznuje tuja samozaposlena oseba, ki:
 - ne opravi prijave storitve v predpisanem roku ali storitve ne izvaja v skladu z opravljeno prijavo storitve (prvi odstavek 14. člena);
 - ne hrani dokumentacije oziroma je ne predloži na poziv pristojnega nadzornega organa (tretji in četrti odstavek 13. člena).

VIII. poglavje PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

26. člen (vložene vloge)

O vlogah za izdajo potrdil A1, ki so bile vložene pred začetkom uporabe tega zakona, se odloča v skladu s predpisi Evropske unije na področju koordinacije sistemov socialne varnosti.

27. člen

(Pravila obveznega zdravstvenega zavarovanja)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati določba drugega odstavka 129. člena Pravil obveznega zdravstvenega zavarovanja (Uradni list RS, št. 79/94, 73/95, 39/96, 70/96, 47/97, 3/98, 3/98, 51/98 – odl. US, 73/98 – odl. US, 90/98, 6/99 – popr., 109/99 – odl. US, 61/00, 64/00 – popr., 91/00 – popr., 59/02, 18/03, 30/03, 35/03 – popr., 78/03, 84/04, 44/05, 86/06, 90/06 – popr., 64/07, 33/08, 7/09, 88/09, 30/11, 49/12, 106/12, 99/13 – ZSVarPre-C, 25/14 – odl. US, 25/14 in 85/14), uporablja pa se do začetka uporabe tega zakona.

28. člen

(Zakon o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev)

(1) V Zakonu o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev (Uradni list RS, št. 47/15) z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati prva alineja 3. člena, 35. člen, tretji odstavek 45. člena, 56., 57. in 64. člen, uporabljajo pa se do začetka uporabe tega zakona.

(2) V prvem odstavku 42. člena se napovedni stavek in 1. točka spremenita tako, da se glasita:

» Delodajalcu, tujemu delodajalcu ali naročniku dela je prepovedano zaposlovanje in delo tujcev oziroma izvajanje storitev, če mu je bila:

1. pravnomočno izrečena globa po 52. ali 58. členu tega zakona ali za prekršek po 21. členu ZPDZC-1 ali po prvi, drugi ali tretji alineji prvega odstavka 23. člena ZPDZC-1 – dve leti od pravnomočnosti odločbe;«.

(3) Spremenjeni 42. člen se uporablja od začetka uporabe tega zakona.

29. člen

(podzakonski akti)

Ministra, pristojna za delo in zdravje, izda podzakonski akt iz petega odstavka 9. člena tega zakona v dveh mesecih od uveljavitve tega zakona.

30. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2018.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

Opređeljeno je področje uporabe Zakona o čezmejnem izvajanju storitev (v nadaljnjem besedilu: zakon).

Zakon se nanaša na pravne in fizične osebe, registrirane za opravljanje dejavnosti, s sedežem v Republiki Sloveniji, ki začasno izvajajo storitve v drugi državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: država članica EU) ter na tiste s sedežem v drugi državi članici EU, ki čezmejno izvajajo storitve v Republiki Sloveniji. Področje uporabe zakona sledi področju uporabe Direktive 96/71/ES o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (v nadaljevanju: Direktiva 96/71/ES) ter v nacionalni pravni red prenaša prvi odstavek 1. člena Direktive 96/71/ES, poleg tega pa ureja še čezmejno izvajanje storitev fizičnih oseb, registriranih za opravljanje dejavnosti, saj evropski predpisi določajo podobne pogoje za čezmejno izvajanje storitev te kategorije oseb.

Glede na samo opredelitev vsebine zakona v prvem odstavku so iz področja uporabe izvzete napotitve javnih in pogodbenih uslužbencev, drugi odstavek pa dodatno izvzema iz področja uporabe pomorščake, s čimer se prenaša drugi odstavek 1. člena Direktive 96/71/ES, ter tiste samozaposlene osebe, ki običajno opravljajo dejavnost v dveh ali več državah članicah EU oziroma delodajalce, katerih delavci običajno opravljajo delo v dveh ali več državah članicah EU (npr. mednarodni prevozi).

Člen še določa, da se vse določbe, ki se nanašajo na napotitev v drugo državo članico EU oziroma iz druge države članice EU enako uporabljajo tudi za napotitve v države članice Evropskega združenja za prosto trgovino oziroma iz njih, torej za Islandijo, Lihtenštajn, Norveško in Švico.

K 2. členu:

Navedeni sta direktivi Evropske unije, ki se z zakonom v celoti prenašata v nacionalni pravni red ter tri uredbe Evropske unije, izvajanje dela katerih ureja zakon.

Medtem ko je Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 96/71) že bila prenesena v nacionalni pravni red, in sicer deloma z zakonom, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev in deloma z zakonom, ki ureja delovna razmerja, se Direktiva 2014/67/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o izvrševanju Direktive 96/71/ES o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev in spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/67/EU) z zakonom prvič prenaša v nacionalni pravni red.

Ravno tako se prvič v nacionalnem pravnem redu ureja izvajanje uredb Evropske unije, ki se nanašajo na koordinacijo sistemov socialne varnosti. Zakon ureja izvajanje predmetnih uredb le v delu, ki se nanaša na začasno opravljanje dejavnosti pravnih in fizičnih oseb, registriranih za opravljanje dejavnosti, v drugi državi članici, kot je tista v kateri običajno opravljajo svojo dejavnost, zaradi česar so v prvem členu zakona iz uporabe zakona izključene samozaposlene osebe, ki običajno opravljajo dejavnost v dveh ali več državah članicah EU oziroma delodajalci, katerih napoteni delavci običajno opravljajo delo v dveh ali več državah članicah EU – začasno opravljanje dejavnosti v teh primerih ureja čl. 13 Uredbe (EU) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti.

K 3. členu:

Opredeljeni so ključni pojmi, ki se uporabljajo v zakonu.

Člen določa, da se za potrebe tega zakona za čezmejno izvajanje storitev šteje opravljanje dela napotenega delavca oziroma samozaposlene osebe v drugi državi članici EU, na podlagi ohranjene vključitve v obvezna socialna zavarovanja v državi zaposlitve. S tem povezano člen opredeljuje tudi potrdilo A1, ki potrjuje, da so izpolnjeni pogoji za opravljanje dela na takšen način. Predmetna določba ne onemogoča čezmejnega izvajanja storitev na podlagi vključitve v socialna zavarovanja države članice EU, v kateri se storitev izvaja, le da čezmejno izvajanje storitev v tem primeru ni podvrženo določbam tega zakona.

Opredelitev pojma delodajalec (in tuji delodajalec) sledi opredelitvi tega pojma, kot ga določa zakon, ki ureja delovna razmerja, pri čemer je omejen na pravne in fizične osebe, registrirane za opravljanje dejavnosti in ne zajema drugih možnih subjektov. Namen takšne opredelitve je iz področja uporabe zakona izločiti druge subjekte, ki zaposlujejo delavce in ki skladno s predpisi EU lahko opravljajo delo v drugi državi članici EU, vendar niso podvrženi določbam direktiv, ki jih zakon prenaša – napotitve javnih uslužbencev, pomorščakov, pogodbenih uslužbencev, sočasne zaposlitve/samozaposlitve v dveh ali več državah EU.

Pojem samozaposlena oseba (in tuja samozaposlena oseba) člen opredeljuje na način, da zajema tako osebe, ki opravljajo samostojno pridobitno dejavnost v okviru organiziranega podjetja (samostojni podjetnik) kot tudi osebe, ki opravljajo poklicno dejavnost in so za opravljanje posamezne poklicne dejavnosti vpisane v register ali drugo evidenco, ki je predpisana za opravljanje te dejavnosti.

Člen določa tudi, da se za napotenega delavca šteje vsaka fizična oseba, ki začasno opravlja delo v okviru čezmejnega izvajanja storitev njenega delodajalca oziroma tujega delodajalca, ne glede na njeno državljanstvo - delavec, ki je zaposlen v podjetju s sedežem v eni izmed držav članic EU, se šteje za delavca te države in je obravnavan enako kot delavci, ki so državljani te države. Znotraj tega se zakon omejuje le na tiste delavce, ki so napoteni na delo v državo članico EU, ki ni država, v kateri običajno delajo, saj lahko skladno z določbami Direktive 96/71/ES in Uredbe 883/2004 le takšni delavci opravljajo delo v drugi državi članici EU na podlagi vključitve v ustrezna socialna zavarovanja v državi zaposlitve. S predmetno opredelitvijo se prenaša čl. 2(1) Direktive 96/71/ES.

Člen opredeljuje tudi pojem naročnika storitve, ki je pravna ali fizična oseba, za katero se čezmejno izvaja storitev, pri čemer ni pomembno, kje ima sedež. Navedeno pomeni, da se na podlagi tega zakona lahko storitve čezmejno izvajajo v drugi državi članici EU tudi za naročnika storitve, ki ima sedež v državi članici EU, ki ni država, v kateri se storitev izvaja ali v državi, ki ni članica EU.

Člen določa tudi pojem povezanih gospodarskih družb, ki sledi ključnim elementom opredelitve pojma, kot ga določa Direktiva 2014/66/EU o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav v okviru premestitev znotraj podjetja ter zakon, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.

Poleg tega člen določa tudi pojma države zaposlitve in države napotitve, pri čemer državo zaposlitve opredeljuje kot državo, v kateri ima subjekt, ki čezmejno izvaja storitev, sedež, medtem državo napotitve opredeljuje kot državo, v kateri se storitev izvaja.

Na podlagi opredelitev pojmov ter upoštevajoč druge določbe zakona je mogoče opredeliti tudi dva kriterija, ki za potrebe tega zakona predstavljata vsebinsko ločnico med napotitvijo in službeno potjo.

Zakon čezmejno izvajanje storitve opredeljuje kot začasno opravljanje dejavnosti delodajalca v drugi državi članici EU, kar pomembneje ne odstopa od opredelitve službene poti kot »poti, ki ne predstavlja rednega dela na sedežu delodajalca oziroma v kraju, dogovorjenem v pogodbi« (sodba Vrhovnega sodišča, opr. št. X Ips 387/2011). Z namenom razlikovanja napotitve od službene poti je za napotitev potrebno šteti začasno delo delavca izven Republike Slovenije, ki se opravlja v okviru registriranih dejavnosti delodajalca na podlagi sklenjene pogodbe med delodajalcem in naročnikom storitve oziroma akta o napotitvi v povezavo gospodarsko družbo ali pogodbe o sodelovanju med delodajalcem, registriranim za zagotavljanje dela delavcev in uporabnikom. Skladno s tem se za službeno pot lahko šteje začasno delo delavca v tujini, ki se opravlja v okviru poslov, potrebnih za obstoj in opravljanje dejavnosti delodajalca, ki pa ne pomenijo neposrednega opravljanja dejavnosti ter brez pogodbe o izvajanju storitve z naročnikom oziroma uporabnikom, delodajalec pa za opravljanje začasnega dela delavca v tujini ne bo prejel oziroma ne pričakuje, da bo prejel plačilo.

K 4. členu:

Člen določa pogoje pod katerimi lahko delodajalec čezmejno izvaja storitev z napotitvijo delavca na delo.

Prvi odstavek določa, da lahko čezmejno izvaja storitev delodajalec, ki običajno opravlja svojo dejavnost v Republiki Sloveniji, ne krši pomembnejših določb delovnopravne zakonodaje, ki se nanašajo na pravice delavca, storitev se izvaja v okviru registriranih dejavnosti delodajalca, razen v primeru napotitev v povezavo gospodarsko družbo, država napotitve ni država, v kateri napoteni delavec običajno opravlja delo ter se storitev izvaja na enega izmed dovoljenih načinov. Člen nadalje v odstavkih 2 do 6 natančneje razčlenjuje na podlagi česa se navedeni pogoji preverjajo.

Pogoj običajnega opravljanja dejavnosti se ugotavlja na podlagi tega ali je delodajalec že najmanj dva meseca vpisan v Poslovni register Slovenije in ima odprt transakcijski račun, ki je prijavljen v davčni register in ni blokiran ter ali je v času zadnjih šestih mesecev oziroma od ustanovitve, v kolikor je to krajše, zaposloval določeno število delavcev, ki so bili v tem času in na tej podlagi tudi neprekinjeno vključeni v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji (izjema pri tem je predvidena za delodajalca, ki ne zaposluje več kot 4 osebe). Namen določbe je preprečevati zlorabe instituta napotitve ter kršenje pravic napotenih delavcev s strani t.i. slamnatih podjetij.

Z navedenimi določbami se v nacionalni pravni red prenašajo prvi, drugi in četrti odstavek 4. člena Direktive 2014/67/EU, določbe pa sledijo tudi usmeritvam evropske unije na področju koordinacije sistemov socialne varnosti.

Zaradi posebno ranljivega položaja delavcev, ki so napoteni na delo v drugo državo članico EU zakon predpisuje tudi, da lahko čezmejno izvaja storitve le delodajalec, ki ne krši pomembnejših določb delovnopravne zakonodaje, ki se nanašajo na pravice delavca. Skladno s tem tretji odstavek člena natančneje določa, da lahko čezmejno izvaja storitev le tisti delodajalec, kateremu v zadnjih treh letih ni bila več kot enkrat pravnomočno izrečena globa zaradi prekrška v zvezi s plačilom za delo ali delovnim časom oziroma prekrška v zvezi z zaposlovanjem na črno ter je za zadnjih šest mesecev, za katere je obveznost predložitve obračuna davčnega odtegljaja za dohodke iz delovnega razmerja že nastala, oziroma za čas poslovanja, če je ta čas krajši od šestih mesecev, predlagal obračune davčnega odtegljaja za dohodke iz delovnega

razmerja in nima neporavnanih zapadlih davčnih obveznosti. Gre za določbo, ki sicer ne izhaja iz evropskih predpisov, jo pa Republika Slovenija, upoštevajoč množične kršitve pravic napotenih delavcev, uvaja iz razlogov javnega interesa.

Člen nadalje določa, da se šteje, da delavec običajno ne opravlja dela v državi napotitve, v kolikor je že najmanj trideset dni neprekinjeno vključen v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji na podlagi zaposlitve za polni delovni čas oziroma v ustrezna socialna zavarovanja na drugi zakonski podlagi. Ob tem sta v zvezi s pogojem zaposlitve za poln delovni čas v petem odstavku opredeljeni tudi dve izjemi.

Člen določa tri dovoljene načine čezmejnega izvajanja storitve delodajalca oziroma tujega delodajalca, in sicer z napotitvijo delavca na podlagi sklenjene pogodbe z naročnikom storitve, napotitvijo delavca v povezano gospodarsko družbo na podlagi akta o napotitvi ter napotitvijo delavca v okviru zagotavljanja dela delavcev uporabniku (tkim. agencije). V okviru prvega načina je poudarek tudi na tem, da morajo biti delavci napoteni za račun in pod vodstvom njihovega delodajalca oziroma tujega delodajalca, s čimer se preprečuje prepuščanje delavcev naročniku. S prvim odstavkom tega člena se prenaša tretji odstavek 1. člena Direktive 96/71/ES.

K 5. členu:

Člen določa, da lahko čezmejno izvaja storitev samozaposlena oseba, ki običajno opravlja dejavnost v Republiki Sloveniji, nima neporavnanih zapadlih davčnih obveznosti ter se storitev izvaja v okviru registriranih dejavnosti in na podlagi sklenjene pogodbe z naročnikom storitve. Člen nadalje določa, da se pogoj običajnega opravljanja dejavnosti ugotavlja na podlagi tega ali je samozaposlena oseba že najmanj dva meseca vpisana v Poslovni register Slovenije in je v tem času vključena v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji na podlagi samozaposlitve.

K 6. členu:

Člen določa, da je delodajalec oziroma samozaposlena oseba pred začetkom izvajanja storitve dolžan pridobiti potrdilo A1, storitev pa lahko izvaja upoštevajoč določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, ki se nanašajo na opravljanje dela v tujini, pri čemer mora delavcu v času napotitve zagotavljati pravice, opredeljene v tretjem odstavku. Člen določa tudi, da sta delodajalec in napoteni delavec dolžna Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljevanju: ZZZS) obvestiti o vseh spremembah, ki se pojavijo med obdobjem napotitve.

K 7. členu:

Člen določa naloge ZZZS v okviru izvajanja zakona. ZZZS je na podlagi tega člena pristojen za izdajo, razveljavitev in odpravo potrdil A1, sodelovanje s pristojnimi nosilci v drugih državah članicah EU ter izvajanje dogovorov, sklenjenih na podlagi člena 16 (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o koordinaciji sistemov socialne varnosti.

Gre za naloge, ki jih ZZZS že trenutno opravlja na podlagi pristopne pogodbe Republike Slovenije k Evropski uniji, v kateri je bil ZZZS določen za izvajanje predmetnih nalog.

K 8. členu:

Člen določa pogoje pod katerimi ZZZS izda potrdilo A1.

Prvi in drugi odstavek določata, da se delodajalcu oziroma samozaposleni osebi, ki izpolnjuje pogoje čezmejnega izvajanja storitev po tem zakonu, izda potrdilo A1 v kolikor delavec oziroma samozaposlena oseba, za katero je bila vložena vloga za izdajo potrdila A1, nimata že veljavnega potrdila A1 ter v kolikor pod kazensko in materialno odgovornostjo izjavita, da v

konkretnem primeru ne gre za okoliščine, v katerih predpisi Evropske unije izključujejo možnost napotitve. Ker so predmetne okoliščine opredeljene v Uredbi št. 883/2004, ki se uporablja neposredno, zakon ne sme določati konkretnih okoliščin, zato na to samo napotuje, bodo pa konkretne okoliščine navedene na vlogi za izdajo potrdila A1 v obliki izjave vlagatelja.

K 9. členu:

Člen določa postopek izdaje potrdila A1. V okviru tega člen daje pravno podlago za določitev obrazca vloge za izdajo potrdila A1 ter določa, da se lahko vloga za izdajo potrdila A1 vloži največ 30 dni pred predvidenim začetkom čezmejnega izvajanja storitve ter obvezne elemente. Člen poleg tega določa obvezne podatke, izjave ter priloge - pogodbo o izvajanju storitve oziroma akt o napotitvi ter pogodbo o zaposlitvi, sklenjeno z delodajalcem in delavcem, za katerega je bila vložena vloga za izdajo potrdila A1. Predložitev opredeljenih prilog je potrebna zaradi sledljivosti v postopku morebitnega naknadnega nadzora s strani IRSD in jo ZZZS, upoštevajoč pogoje za izdajo potrdila A1 sprejme brez preverjanja vsebine.

Določen je tudi 5 dnevni rok za izdajo potrdila A1, kar ne presega časa, potrebnega za izdajo potrdila A1 v drugih državah članicah – ta se med državami članicami EU razlikuje, večinoma pa se giblje okoli 30 dni.

Vloge za izdajo potrdila A1 se vlagajo preko portala e-Vem.

Člen določa, da zoper odločitev ZZZS ni dovoljena pritožba je pa dovoljen upravni spor. Navedeni rešitvi botruje dejstvo, da ZZZS v postopku izdaje potrdila A1 ne presoja listinskih dokazil pač pa odloča zgolj na podlagi podatkov iz uradnih evidenc, s čimer se možnost morebitnih napak občutno zmanjša. Poleg tega je pomembno dejstvo tudi, da delodajalci in samozaposlene osebe v praksi potrebujejo potrdila A1 čimprej pritožbeni postopek pa bi, upoštevajoč tudi obseg vlog za izdajo potrdila A1, skladno z zakonom, ki ureja upravni postopek, lahko trajal tudi do dveh mesecev. Skladno s tem ter upoštevajoč, da se za vlogo in izdajo potrdila A1, ne plačuje taksa, ima namesto pritožbe vlagatelj možnost vložiti novo vlogo za izdajo potrdila A1 brez dodatnih stroškov.

Člen v devetem odstavku določa tudi, da se potrdilo A1 izda za čas napotitve delavca na delo oziroma za čas čezmejnega izvajanja storitve samozaposlene osebe. S prvim dnem napotitve oziroma čezmejnega izvajanja storitve, kot navedenim na vlogi za izdajo potrdila A1, zavarovanec za katerega se izdaja potrdilo A1 pridobi lastnost zavarovanca po drugi ustrezni zavarovalni podlagi, sama sprememba zavarovalne podlage pa se izvede avtomatsko.

K 10. členu:

Člen določa razloge za prenehanje veljavnosti, odpravo in razveljavitev potrdila A1.

Skladno s prvim odstavkom potrdilo A1 preneha veljati s potekom obdobja napotitve oziroma čezmejnega izvajanja storitve, za katerega je bil izdan, na podlagi pisnega obvestila vlagatelja ali napotenega delavca, da je napotitev oziroma čezmejno izvajanje storitve predčasno prenehalo, in sicer z dnem prenehanja, na podlagi objave napotenega delavca oziroma samozaposlene osebe iz obveznega socialnega zavarovanja v Republiki Sloveniji ali z razveljavitvijo.

Člen nadalje določa, da ZZZS potrdilo A1 odpravi na podlagi obvestila tujega pristojnega organa, da se storitev ne izvaja v skladu s podatki na potrdilu A1 oziroma brez sklenjene pogodbe z naročnikom oziroma akta o napotitvi.

Med razloge za razveljavitev potrdila A1 člen uvršča ugotovitev ZZZS, da delodajalec ni izpolnil svojih obveznosti v zvezi s predložitvijo obračuna davčnega odtegljaja oziroma ima neporavnane zapadle obveznosti iz naslova izplačanih dohodkov iz delovnega razmerja, kar ZZZS ugotavlja enkrat mesečno, oziroma na podlagi obvestila Inšpektorata Republike Slovenije delo (v nadaljevanju: IRSD), da je bila v postopku, ki ga je IRSD vodil v okviru upravnega sodelovanja kot ga določa 17. člen tega zakona, delodajalcu oziroma samozaposleni osebi pravnomočno izrečena globa zaradi prekrška po zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor. Glede na navedeno se razveljavitve potrdil A1, upoštevajoč drugo točko prvega odstavka 144. člena Zakona o upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13), lahko opravijo po skrajšanem postopku.

Člen še določa, da sta z odpravo potrdila A1 oziroma z naslednjim dnem po prenehanju veljavnosti potrdila A1 samozaposlena oseba oziroma delodajalec za napotnega delavca dolžna urediti lastnost zavarovanca na drugi ustrezni zavarovalni podlagi.

K 11. členu:

Člen določa, da lahko v Republiki Sloveniji čezmejno izvaja storitve tisti tuji delodajalec, ki običajno opravlja dejavnost v državi zaposlitve in katerega napoteni delavec običajno ne opravlja dela v Republiki Sloveniji. Navedeno se skladno z drugim odstavkom člena šteje za izpolnjeno v kolikor tuji delodajalec razpolaga z veljavnim potrdilom A1 za napotnega delavca. V kolikor bi se v postopku nadzora kljub veljavnemu potrdilu pojavil dvom, nadzorni organ presoja ali tuji delodajalec običajno opravlja dejavnost v državi v kateri ima sedež na podlagi podatkov, pridobljenih s strani pristojnih organov države zaposlitve o prometu, poslovnih prostorih, administrativnem osebju tujega delodajalca, njegovem članstvu pri gospodarskih ali obrtnih združenjih ter o tem ali je zavezanec za plačilo davkov in prispevkov iz naslova zaposlitev. V primeru dvoma o tem kje napoten delavec običajno opravlja delo nadzorni organ o tem obvesti ZZZS, ki pogoj šteje za izpolnjen kolikor napoteni delavec v zadnjih 12 mesecih ni bil vključen v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji na podlagi zaposlitve ali samozaposlitve.

Poleg navedenega tuji delodajalec lahko čezmejno izvaja storitev v Republiki Sloveniji v kolikor mu v zadnjih treh letih ni bila več kot enkrat pravnomočno izrečena globa zaradi prekrška v zvezi z zagotavljanjem pravic napotnih delavcem, ki začasno opravljajo delo v Republiki Sloveniji ter v kolikor se storitev izvaja na enega izmed opredeljenih dovoljenih načinov.

V primeru, da tuji delodajalec ne izpolnjuje navedenih pogojev nadzorni organ z odločbo prepove nadaljnje izvajanje storitve ter o tem obvesti ZZZS, ki tujemu pristojnemu nosilcu predlaga preklic potrdila A1.

K 12. členu:

Člen določa, da lahko tuja samozaposlena oseba čezmejno izvajata storitev v Republiki Sloveniji v kolikor razpolaga z veljavnim potrdilom A1 ter storitev izvaja v okviru svojih registriranih dejavnosti ter na podlagi sklenjene pogodbe z naročnikom storitve.

V primeru, da tuja samozaposlena oseba ne izpolnjuje navedenih pogojev nadzorni organ z odločbo prepove nadaljnje izvajanje storitve ter o tem obvesti ZZZS, ki tujemu pristojnemu nosilcu predlaga preklic potrdila A1.

K 13. členu:

Člen določa, da mora tuji delodajalec pred pričetkom izvajanja storitve v Republiki Sloveniji opraviti prijavo pri Zavodu RS za zaposlovanje ter navaja obvezne podatke, ki jih mora prijava vključevati. Poleg tega člen nalaga tujemu delodajalcu obveznost, da v času izvajanja storitve

ter 24 mesecev po zaključku izvajanja storitve hrani in po potrebi da na razpolago pristojnemu nadzornemu organu nekatere dokumente, potrebne za nadzor.

Člen v petem odstavku napotuje tujega delodajalca na zagotavljanje pravic napotenemu delavcu skladno z določbami zakona, ki ureja delovna razmerja, ki se nanašajo na položaj delavcev, napotenih na delo v Republiko Slovenijo, v šestem odstavku pa napotuje na ureditev vstopa in prebivanja napotenega delavca, skladno s predpisi, ki urejajo vstop, prebivanje in delo tujcev v Republiki Sloveniji.

K 14. členu:

Člen določa, da mora tuja samozaposlena oseba pred pričetkom izvajanja storitve v Republiki Sloveniji opraviti prijavo pri Zavodu RS za zaposlovanje ter navaja obvezne podatke, ki jih mora prijava vključevati. Poleg tega člen nalaga tuji samozaposleni osebi obveznost, da v času izvajanja storitve ter 24 mesecev po zaključku izvajanja storitve hrani in po potrebi da na razpolago pristojnemu nadzornemu organu nekatere dokumente, potrebne za nadzor. Člen v petem odstavku še napotuje tujo samozaposleno osebo na ureditev vstopa in prebivanja delavca, ki je napoten na delo v Republiko Slovenijo, skladno z zakonom, ki ureja vstop in prebivanje tujcev ter zakonom, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev. Poleg tega člen napotuje na ureditev vstopa in prebivanja samozaposlene osebe, skladno s predpisi, ki urejajo vstop, prebivanje in delo tujcev v Republiki Sloveniji.

K 15. členu:

Člen določa subsidiarno odgovornost v dveh primerih. Skladno z določbo prvega odstavka je v primeru, da tuji delodajalec, ki je podizvajalec, napotenemu delavcu ne zagotovi plače, skladno z določbami zakona, ki ureja delovna razmerja, subsidiarno odgovoren pogodbenik s sedežem v Republiki Sloveniji, katerega neposredni podizvajalec je tuji delodajalec. Z navedeno določbo se v nacionalni pravni red prenašata drugi in tretji odstavek 12. člena Direktive 2015/67/EU. Za potrebe prvega odstavka je v tretjem odstavku opredeljen pojem podizvajalca.

Skladno z določbo drugega odstavka je v primeru, da tuji delodajalec, ki je registriran za zagotavljanje dela delavcev uporabniku, napotenemu delavcu za delo, opravljeno v okviru čezmejnega izvajanja storitve, ne zagotovi plače in drugih prejemkov iz delovnega razmerja, skladno z določbami zakona, ki ureja delovna razmerja, ki se nanašajo na položaj napotenih delavcev, je za izpolnitev te obveznosti, za obdobje ko je delavec pri njem opravljal delo, subsidiarno odgovoren uporabnik. Gre za določbo, analogno šestemu odstavku 62. člena Zakon o delovnih razmerjih (ZDR-1), na podlagi katerega je uporabnik subsidiarno odgovoren za enako obveznost v primeru delavca, zaposlenega pri delodajalcu s sedežem ali prebivališčem v Republiki Sloveniji.

K 16. členu:

Člen določa pristojne organe za sodelovanje med državami članicami EU na področju čezmejnega izvajanja storitev z napotitvijo delavcev ter vsebino takšnega sodelovanja, ki zajema upravno sodelovanje in sodelovanje pri izvrševanju kazni.

Upravno sodelovanje se, skladno s členom 21 Direktive 2014/67/EU, izvaja preko informacijskega sistema za notranji trg (IMI).

K 17. členu:

Člen določa naloge pristojnih organov za upravno sodelovanje - na podlagi utemeljenih prošenj pristojnih organov drugih držav članic EU je Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in

enake možnosti pristojno za zagotavljanje informacij v zvezi s predpisi Republike Slovenije, ki se nanašajo na napotitev delavcev v okviru čezmejnega izvajanja storitev, ZZZS za zagotavljanje informacij v zvezi z vključitvijo napotenih delavcev v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji, FURS za zagotavljanje informacij v zvezi z izpolnjevanjem davčnih obveznosti delodajalca, ki čezmejno izvaja storitve ter IRSD za izvedbo preverjanj, pregledov in preiskav. S tem v zvezi je določeno tudi, da morajo pristojni organi informacije za katere so bili zaproseni zagotoviti v roku 25 delovnih dni od prejema prošnje oziroma v roku dveh delovnih dni v primeru, da se prošnja nanaša na preverjanje sedeža podjetja in registriranih dejavnosti ter je nujnost utemeljena ter izkazana v prošnji.

K 18. členu:

Člen določa postopek čezmejnega izvrševanja kazni, ki jih zaradi kršitev predpisov na področju napotitve delavcev naložijo pristojni organi ali potrdijo upravni ali pravosodni organi, kar vključuje sodelovanje pri vročanju odločb, ki nalagajo kazni ter sodelovanje pri izterjavi kazni. Člen določa, da je pristojni organ Republike Slovenije za sodelovanju z drugimi državami članicami EU na tem področju Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, pristojni organ za vročitev odločb, ki nalagajo kazni IRSD, pristojni organ za izterjavo pa FURS.

Člen določa tudi obvezne sestavine prošnje za pomoč pri vročanju oziroma prošnje za pomoč pri izterjavi ter razloge za zavrnitev izvršitve prošnje. Med razlogi za zavrnitev prošnje je tudi primer ko vročitve oziroma izterjave zaradi dejanskih okoliščin ali zakonskih ovir ni mogoče opraviti. Ta dikcija vključuje primere, ko je naslovnik (fizična oseba) izbrisan iz Centralnega registra prebivalstva ali je pravna oseba izbrisana iz PRS in torej na ozemlju RS ni mogoče opraviti vročitve niti po domnevi. Prav tako pa so na ta način zajeti tudi primeri, ko izvršba ni dovoljena v skladu z določili Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju ZFPPIPP zaradi začetih insolvenčnih postopkov nad dolžnikom (npr. stečajni postopek, prisilna poravnava, poenostavljena prisilna poravnava) oziroma zaradi smrti dolžnika (globe oz. prekrškovne terjatve so vezane na osebo kršitelja, zato ne preidejo na dediče) ipd.

Člen še določa, da so globe, ki jih na podlagi tega člena izterja FURS prihodek proračuna Republike Slovenije.

Upravno sodelovanje se, skladno s členom 21 Direktive 2014/67/EU, izvaja preko informacijskega sistema za notranji trg (IMI).

K 19. členu:

Člen določa dve evidenci, ki se vodita na podlagi tega zakona ter upravljavca posamezne evidence.

K 20. členu:

Člen določa vsebine evidenc, ki se vodijo po tem zakonu ter čas hrambe podatkov iz evidenc.

K 21. členu:

Člen določa iz evidenc katerih upravljavcev ZZZS pridobiva podatke, ki jih potrebuje za izvajanje pristojnosti po tem zakonu.

K 22. členu:

Člen določa, da je za nadzor nad skladnostjo čezmejnega izvajanja storitev tujih delodajalcev in tujih samozaposlenih oseb z določbami 11., 12., 13. in 14. člena tega zakona pristojen IRSD, razen za nadzor nad zakonitostjo prebivanja v povezavi z šestim odstavkom 13. člena ter petim odstavkom 14. člena, za katerega je pristojna policija.

Člen določa tudi usmerjene nadzore na podlagi ocene tveganja nad tujimi delodajalci.

Za potrebe nadzora člen zagotavlja podlago za neposreden vpogled IRSD v elektronske evidence Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje.

K 23. členu:

Člen določa, da je pristojni organ za izrekanje glob po tem zakonu IRSD, ki sme v hitrem postopku izreči globo tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe.

K 24. členu:

Člen določa razpon zneska globe, s katero se kaznuje tuji delodajalec, ki čezmejno izvaja storitev kljub neizpolnjenim pogojem, ki pred začetkom izvajanja storitve ne opravi prijave storitve ali storitve ne izvaja v skladu z opravljeno prijavo storitve oziroma ki ne hrani dokumentacije ali je ne predloži na poziv pristojnega nadzornega organa

Poleg tega člen določa razpon zneska globe tudi za odgovorno osebo tujega delodajalca, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

K 25. členu:

Člen določa razpon zneska globe, s katero se kaznuje tuja samozaposlena oseba, ki čezmejno izvaja storitev kljub neizpolnjenim pogojem, ki ne opravi prijave storitve v predpisanem roku ali storitve ne izvaja v skladu z opravljeno prijavo storitve oziroma ki ne hrani dokumentacije oziroma je ne predloži na poziv pristojnega nadzornega organa.

K 26. členu:

Člen določa, da se o vlogah za izdajo potrdil A1, ki so bile vložene pred začetkom uporabe tega zakona, odloča v skladu s predpisi Evropske unije na področju koordinacije sistemov socialne varnosti.

K 27. členu:

Člen določa, da z dnem pričetka uporabe tega zakona preneha veljati določba drugega odstavka 129. člena Pravil obveznega zdravstvenega zavarovanja, ki določa, da se službena pot v trajanju več kot 3 mesece šteje za napotitev.

K 28. členu:

Člen določa, da z dnem začetka uporabe tega zakona prenehajo veljati določbe Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev, ki so pred tem urejale pogoje za čezmejno izvajanje storitev tujih delodajalcev.

K 29. členu:

Člen določa dvomesečni rok v katerem pristojna ministra izda podzakonski akt, s katerim se predpiše obrazec vloge za izdajo potrdila A1.

K 30. členu:

Člen določa, da začne zakon veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS, uporabljati pa se začne 1. januarja 2018. Razlog za slednje je potreben čas za vzpostavitev informacijskih povezav za izvajanje določb zakona ter prilagoditev določb davčne zakonodaje, katere uporaba pa je vezana na davčno leto, ki je na področju obdavčitve dohodkov fizičnih oseb z dohodnino enako koledarskemu letu.

VI. PRILOGE

- osnutek podzakonskega predpisa iz petega odstavka 9. člena predloga zakona.

Na podlagi petega odstavka 9. člena Zakona o čezmejnem izvajanju storitev (Uradni list RS, št.) izdajata ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti in ministrica za zdravje

PRAVILNIK

o določitvi obrazca vloge za potrdilo A1 ter postopkov čezmejnega urejanja zavarovanj v primeru retroaktivne spremembe pristojne države

1. člen

Ta pravilnik določa obrazec vloge za izdajo potrdila A1 ter postopke izvedbe neposrednih nakazil prispevkov in povračila stroškov že uveljavljenih pravic iz obveznega zdravstvenega zavarovanja s strani tujega nosilca zavarovanja v primeru odprave potrdila A1.

2. člen

- (1) Če Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS) odpravi potrdilo A1 se šteje, da je država članica EU, kjer je delodajalec oziroma samozaposlena oseba čezmejno izvajala storitev, tista država, katere predpisi bi se v času opravljanja dela na njenem ozemlju morali uporabljati za napotenega delavca oziroma samozaposleno osebo (v nadaljevanju: pristojna država).
- (2) O odpravi obrazca A1 ZZZS obvesti ministrstvo, pristojno za delo (v nadaljnjem besedilu: MDDSZ).

3. člen

- (1) Na podlagi obvestila iz prejšnjega člena MDDSZ pristojni državi predlaga sklenitev dogovora na podlagi 16. člena Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti, s katerim bi se dogovorila o tem, da se kljub odpravi potrdila A1, Republika Slovenija šteje za pristojno državo za čas od začetka veljavnosti do dneva odprave potrdila A1.

4. člen

- (1) V primeru, da sklenitev dogovora iz prejšnjega člena ni mogoča, MDDSZ pridobi podatke o vplačanih dajatvah za predmetnega delavca ter morebitnih stroški, ki so nastali iz naslova uveljavljanja pravic iz obveznega zdravstvenega zavarovanja v času od začetka veljavnosti do odprave potrdila A1 ter o tem obvesti ZZZS
- (2) Na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka ZZZS nosilcu zavarovanja pristojne države nakaže ustrezen znesek oziroma do njega vzpostavi ustrezno terjatev.
- (3)

5. člen

...

6. člen

Ta pravilnik začne veljati 1. januarja 2018.